

Hành Trình Quê Mẹ

của Mặc Giang

Mục lục

Lời giới thiệu

Lý Việt Dũng

Lời mở đầu

Tác giả Mặc Giang

Quê hương muôn thưở

Quốc Anh

01. Non nước Việt Nam
02. Miền Bắc quê hương tôi – 1
03. Miền Trung quê hương tôi – 1
04. Miền Nam quê hương tôi – 1
05. An Giang quê tôi
06. Bà Rịa – Vũng Tàu quê tôi
07. Bạc Liêu quê tôi
08. Bắc Giang quê tôi
09. Bắc Kạn quê tôi
10. Bắc Ninh quê tôi
11. Bình Dương quê tôi
12. Bình Định
13. Bình Phước quê tôi
14. Bình Thuận quê tôi
15. Bến Tre quê tôi
16. Cà Mau quê tôi
17. Cao Bằng quê tôi
18. Cần Thơ quê tôi
19. Đà Nẵng quê tôi
20. Đắk Lắk (Đắc Lắc) quê tôi
21. Đồng Nai quê tôi
22. Đồng Tháp quê tôi
23. Gia Lai quê tôi
24. Hà Giang quê tôi
25. Hà Nam quê tôi
26. Hà Nội tim người
27. Hà Tây quê tôi
28. Hà Tĩnh quê tôi
29. Hải Dương quê tôi
30. Hải Phòng quê tôi
31. Hòa Bình quê tôi
32. Hưng Yên quê tôi
33. Khánh Hòa quê tôi
34. Kiên Giang quê tôi
35. Kon Tum quê tôi
36. Lâm Đồng quê tôi
37. Lai Châu quê tôi
38. Lạng Sơn quê tôi
39. Lào Cai quê tôi
40. Long An quê tôi
41. Nam Định quê tôi

42. Nghệ An quê tôi
43. Ninh Bình quê tôi
44. Ninh Thuận quê tôi
45. Phú Thọ quê tôi
46. Phú Yên quê tôi
47. Quảng Bình quê tôi
48. Quảng Nam quê tôi
49. Quảng Ngãi quê tôi
50. Quảng Ninh quê tôi
51. Quảng Trị quê tôi
52. Sài Gòn, thành phố mến yêu
53. Nhớ Sài Gòn
54. Sơn La quê tôi
55. Sóc Trăng quê tôi
56. Tây Ninh quê tôi
57. Thái Bình quê tôi
58. Thái Nguyên quê tôi
59. Thanh Hóa quê tôi
60. Thừa Thiên - Huế quê tôi
61. Tiền Giang quê tôi
62. Trà Vinh quê tôi
63. Tuyên Quang quê tôi
64. Vĩnh Long quê tôi
65. Vĩnh Phúc quê tôi
66. Yên Bái quê tôi
67. Tôi chỉ là một Người Việt Nam
68. Ta là Người Thanh Niên
69. Tôi là Người Thanh Nữ
70. Ta là Người Công Nhân Viên
71. Tôi là Cô Thôn Nữ
72. Tôi là Người Nông Dân
73. Tôi là Người Chinh Nhân
74. Người dân quê đất mới
75. Gởi quê hương
76. Gởi miền quê
77. Gởi thị thành
78. Gởi vùng sâu
79. Gởi người nước mặn đồng chua
80. Gởi người ở vùng cao
81. Thăm lại trường xưa
82. Thăm người nghèo
83. Thăm viếng nhà thương
84. Thăm viện cô nhi
85. Thăm nơi giữ trẻ
86. Thăm người lao động
87. Trao thể hệ đàn em
88. Tôi gởi thơ tôi
89. Rau cỏ bốn mùa
90. Cây trái bốn mùa
91. Sắc thắm muôn hoa
92. Làng quê yêu dấu
93. Tình biển nghĩa sông
94. Tình non nghĩa nước

95. Sông nước Việt Nam
96. Mẹ Việt Nam muôn đời
97. Một nhà Việt Nam
98. Dệt mộng mười đi
99. Điệp khúc quê hương
100. Quê hương tình tự muôn đời

LỜI GIỚI THIỆU

Người phương tây thường nói “trẻ ước mơ, già hoài niệm”, nhưng sau khi đọc xong tập thơ **Hành Trình Quê Mẹ**, tôi thấy tác giả, một nhà thơ ở tuổi tri thiên mạng, nhưng lại luôn ghi lòng tạc dạ, nâng niu trân trọng các giá trị được tài bồi bởi tiền nhân; tác giả còn hoài bảo, mơ vọng một hướng sống thiết thực cho người Việt Nam nói chung. Với Mạc Giang, hoài niệm và ước mơ nào có hạn cuộc bởi tuổi tác. Hoài niệm và ước mơ ấy đã trở thành chất liệu tài bồi cho dòng thơ với chủ đề **Hành Trình Quê Mẹ** tuôn chảy không mỗi mội, để nguồn thơ của thi nhân vốn nhào nặn từ cuộc sống, trở lại phụng sự cuộc sống ấy, trở thành niềm tự hào kiêu hãnh của trào lưu thi ca hiện đại.

Tập thơ **Hành Trình Quê Mẹ**, trước tiên cho người đọc một sự bất ngờ đầy thú vị về quá trình dòng ruổi của tác giả trên các nẻo đường đất nước Việt Nam. Với các địa danh và một vài chi tiết chấm phá của mỗi nơi, tác giả đã nói lên tình tự của mình như một người con chính thống của các vùng đất mà tác giả đi qua. Tập thơ có thể được xem như là một quyển địa lý thi, một bản địa chí tóm tắt cho những ai chưa có dịp đi xa hoặc chuẩn bị cất bước lên đường làm một cuộc viễn du xuyên Việt. Riêng tôi vốn là một người trải bước giang hồ khắp 62 tỉnh trên cả nước, nên càng có sự đồng cảm cao với tác giả, bởi qua những “quê tôi” của Mạc Giang, tôi như sống và thấy lại các nơi mà có lần mình đã tạm dừng bước.

Về hình thức, tập thơ được viết bằng nhiều thể loại, có thể xem là thơ tự do, tuy nhiên lục bát vẫn giữ vai trò truyền thống của nó ở những nơi mang nặng tình tự dân tộc. Về nội dung, tác giả biết dung hòa đan xen nỗi niềm hoài cổ và phong cách hiện sinh. Ở đây, người ta bắt chợt ngậm ngùi về một thời lịch sử, về một vùng địa lý gắn liền với bao biến cố đã qua. Ngậm ngùi mà không oán trách. Ngậm ngùi để trực nhận công đức của tiền nhân, để nhìn lại mình, để thế hệ hôm nay càng có ý thức xây dựng cuộc đời, gìn giữ và phát triển đất nước.

Thoát ra ngoài những phạm trù hạn cuộc về ý thức, và nhằm trở về nguồn cội, tác giả lúc nào cũng xem mọi miền quê Việt Nam là “*vùng đất hứa*” là nơi “*quy cố hương*”. Qua đó, đã hoàn thiện hoá những hình ảnh tương chừng đã rạc rời vì thương hải tang điền, hay bị tha hoá bởi làn sóng văn minh cơ khí. Hình ảnh đó là ai? chính là những thanh niên, thanh nữ, thôn nữ, nông dân, chinh nhân ....; họ là những con người đầy cốt cách và nghĩa khí. Có thể nói, chỉ những thi nhân nào mang trong lòng nhịp đập của trái tim Việt Nam, niềm tự hào dân tộc và sự vững tin vào linh khí Việt Nam mới có thể có được phong cách thi ca đó.

Qua đó chúng ta thấy, sự từng trải của tác giả qua các địa phương Việt Nam cũng là sự đi qua các nẻo đường của tâm thức, để cuối cùng trở về với quê hương bản nguyên - quê hương vô tận vô biên tế. Vậy, ý niệm về Tổ quốc quê hương của Mạc Giang là ý niệm về những giá trị văn hoá vật chất và tinh thần, cụ thể là tâm linh của mỗi người chúng ta. Nói cách khác, Tổ quốc hiện hữu một cách trọn vẹn ngay trong mỗi vùng đất, mỗi ngọn núi con sông của mẹ Việt Nam, được vun đắp bởi xương máu, mồ hôi, nước mắt của tiền nhân; vừa hiện hữu trong hơi thở cha ông, trong từng nếp suy tư và dòng máu chúng ta đang mang.

Ôi ! “*một nắm xương khô nghe lòng da diết, một giọt máu đào thấm nhuận non sông*”.
Quê hương bây giờ và ở đây, bạt ngàn vô tận nhưng cũng ngay trong tầm mắt, gang tay của
mỗi chúng ta. Mong quý đọc giả hãy cùng thi nhân cưu mang và sống trọn vẹn với quê
hương điền địa của mình.

Tháng 4/2007
Tiến sĩ Lý Việt Dũng
Viện nghiên cứu Phật học Việt Nam
Cần chí

Lời Mở Đầu

Dù được sinh ra bất cứ nơi nào, sống ở đâu và làm gì, tình tự quê hương ai cũng cưu mang,
ôm ấp trong lòng. Non Nước Việt Nam, trải dài từ ải Nam Quan tới mũi Cà Mau, từ rừng núi,
cao nguyên, đồng bằng, hải đảo đến phố phường, thành thị, thôn quê, từ thẳm cảnh danh lam
đến sông lạch ao hồ, kia con đường cái quan, nọ mái trường làng, kia lối ngõ đầu thôn, đây
bên lề góc phố, ai không từng trải qua một thời đầu đó, và ai không chạnh lòng một thoáng
nhớ thương !

Non nước Việt Nam, con người Việt Nam, chỉ vồn vện bốn chữ hai lần đi chung với nhau,
nhưng là một trời quê hương đã 5000 năm từ thuở cha ông, một dòng huyết thống luân lưu
Lạc Hồng tạo nên vóc dáng hình hài. Mới nghe qua, tưởng chừng thuở sơ khai hồng hoang
Văn Lang dị sử xa xưa, thuở đồ đá đồ đồng qua khảo cổ còn vài di tích ! Sốt lại “*nền cũ lâu
đài bóng tịch dương*” ! Nhưng từ Lạc Long Quân – Âu Cơ và những dấu chân xưa, từng thời
kỳ đi qua hun hút theo chiều dài lịch sử, ta mới có hơn 80 triệu người chung sống 61 tỉnh
thành trên toàn cõi Việt Nam và khắp nơi.

Năm 2003, tác giả viết bài Non Nước Việt Nam - một bài thơ 96 câu biến thể tự do - lục bát,
như một phát họa trên dấu ấn, đi trên từng nét son vàng đó là đi trên cả quê hương địa chí
vương vài dấu chấm phá lịch sử. Có người nói, làm vài bài về Tỉnh BÐ đi, viết một bài về tỉnh
đó đi ! Tôi chỉ mỉm cười, im lặng, không nói gì. Nhưng vô tình, thâm hứa trong lòng, viết là
viết tất cả chứ không viết riêng tỉnh nọ tỉnh kia, hay viết về tỉnh của mình – nơi chôn nhau cắt
rốn - để khi nào rảnh cái đã, rồi sẽ tính. Và thời gian cứ thế trôi đi, đã nhiều năm có lẽ ! Ngày
tháng thấm thoát đưa thoi, dòng đời triền miên cuốn hút. Thịnh thoảng nhớ lại sự thâm hứa
kia, đôi lúc băng qua một thoáng, đôi khi trần trọc kéo dài, khắc khoải không nguôi !

Vào đầu tháng 3 – 2007, bèn quyết định phải cho xong mới được, chứ lỡ có gì, sẽ mang một
nỗi ân hận mà lúc đó dù muốn cũng không xong, tuy chẳng ai bắt buộc. Lục trong tủ sách lấy
nhiều cuốn sử, cuốn địa, Non Nước Việt Nam, Danh Lam Nước Việt, lật tới lật lui, tự nhủ,
các cuốn này không giúp được những điều muốn viết. Tìm không ra các quyển của Vương
Hồng Sển, Sơn Nam nói về Miền Nam, Nam Kỳ lục tỉnh, có lẽ ai mượn, chỉ còn Miền Bắc
Khai Nguyên của Toàn Ánh Cứu Long Giang với Tập Bản Đồ Hành Chính Việt Nam in năm
2003. Dán mắt và trầm ngâm vào bản đồ Việt Nam dán trên tường, nghe tâm tư chùn xuống,
toàn nước Việt Nam hiện ra, ôm ấp vào lòng.

Nơi đây, xin thưa trước, chứ không dám mạo nhận và nơi nào cũng “*quê tôi*”. Bởi nước Việt
Nam là nước của mình, người Việt Nam là người của mình, dù sinh ra ở tỉnh nọ, miền kia.
Bởi khi ai nói tới Việt Nam, lắng nghe thử họ nói gì ! Ai nhắc đến mọi miền đất nước quê
hương, lắng nghe thử nói gì ! Nếu có ai nhắc đến một địa danh, một ngọn núi, một dòng sông,
một danh lam, một cây cầu, một hải đảo nào đó, dù biết hay không biết, lòng đã sung sướng
lên rồi. Tình tự quê hương thật đơn sơ, giản dị, mà cũng thật chân tình, thiêng liêng. Tác giả
xin phép hòa cùng quý vị viếng thăm từng vùng đất quê tôi từ quận huyện trở lên, chứ không

đi xuống các đơn vị nhỏ hơn như phường, xã, buôn, làng, để “ôm lấy quê hương vào lòng”, hai con mắt đứng lại, nhìn thật xa, chìm sâu.

Nhìn vào bản đồ tổng thể Việt Nam treo trước mặt, đếm bao nhiêu tỉnh giáp Biển Đông, bao nhiêu tỉnh giáp Trung Hoa, Lào, Cao Miên, ... và còn lại bao nhiêu tỉnh nằm gọn trong lòng quê hương, không dính biển cả hay lẫn ranh biên giới. Tự hỏi, sẽ bắt đầu từ đâu, từ Bắc vào Nam, từ Nam ra Bắc, từ tỉnh quê mình, các tỉnh thân quen, để khơi nguồn của ý ??? Là chưa ? quê hương non nước của mình mà lại quen không quen ? Đâu cũng là quê cha đất tổ ! Đâu cũng là đất mẹ Việt Nam ! Lật quyển Bản Đồ Hành Chính một lần nữa, từ trang 6 đến trang 71, cứ mỗi trang là một tỉnh thành, khơi lên nguồn mạch đây rồi, cứ đi từng trang, từng trang, tuần tự từ đầu tới cuối mà thôi.

Thế rồi “... quê tôi”, “quê tôi”, tiếp theo “... quê tôi”, và thật không ngờ, ròng rã 10 ngày, kết thúc 62 bài cho 61 tỉnh thành, vừa soạn vừa đánh máy, trong đó có ngày bận không động một chữ nào, cộng thêm 38 trong số 700 bài đã viết, cấu thành 100 bài cho **Hành Trình Quê Mẹ**.

Hành Trình Quê Mẹ chân tình đơn sơ như thể đó, không hoa mỹ, không kiêu kỳ, không trau chuốt.

Hành Trình Quê Mẹ, tự nó đã thấm đượm đậm đà, chơn phương mà sâu xa, bình thường mà tha thiết như tâm tư, tấm lòng, nhìn, thấy, biết, để thương để nhớ, rung động, thiêng liêng.

Hành Trình Quê Mẹ như cha ông còn đó muôn đời, hôm nay gìn giữ nâng niu, ngàn sau tiếp nối trên những bước đi quê hương gấm vóc, núi non hùng vĩ, biển rộng sông dài.

Kính mong **Hành Trình Quê Mẹ**, xin gửi đến và được chia sẻ với người dân của từng tỉnh thành “quê tôi” để sống với và ôm ấp quê hương vào lòng, lắng nghe tình tự mệnh mang.

Ngày 20 tháng 4 năm 2007
Mặc Giang
Trân trọng

Queâ Höông Muoan Thuâu

Baát luaän anh chò ôu ñaâu, em vaø toài ôu ñaâu, heã nghe nhaéc ñeán Queâ Höông, thì caùm nghe taâm tở traøn ngaäp moät trôoi nhòu; heã nghe baøn veà Queâ Meï, thì nieàm tở haøo vaø loøng nhòu thòong nhò ñang chaét loïc, laéng ñoäng boài vun... Bôui Queâ Höông laø nôï ta bi boà taäp noùi, nôï ñaâu tieän Meï daãn ta vaøo phaân khoa ñaïi hoïc cuoäc ñôoi, nôï Cha nghiêm hõùng cho ta leo lên ñaanh cao thaønh töü. Vì vaäy, xõa nay, moät soá baøi vieát veà queâ höông cuõa moät soá thi nhaân ñeàu khién ngõoøi ñoïc luaän thaáy haáp daãn, môùi meù, tinh nguyeän. Nhõõng baøi thô vôùi chuù ñeà Vieät Nam nguoàn coãi, queâ höông cuõa ngaøn naêm oai huøng kieäu sa, cuõng ñoïc nhaø thô Maëc Giang theã hieän qua nhõõng doøng thô raát thòic, thaém thieát tình thòong, nhaén göüi yù thòuc traùch nhieäm, ñoàng thòoi cuõng taïo döïng moät loái veà theänh thang treän “haønh trang loái ngõoïc”. Söùc cuoän huët cuõa doøng thô veà tình tở Queâ Höông trong thô Maëc Giang, thieát nghó, laø moät trong nhõõng ñeà taøi giaù trò. Luaän baøn veà chuùng, cuõng nhò ñang nôùi vôùi chính mình, nhò ñang thì thaàm beän Meï Vieät Nam, ñang laéng yeän laéng nghe tieáng voïng cuõa hoän thieäng soäng nuùi Queâ Höông. Maø qua ñoø, chaát thô, hoän thô, töù thô, nôï dung thô mang phong caùch ñaéc bieät, môùi meù cuõa nhaø thô Maëc Giang ñaõ cho chuùng ta coù cô hoãi bieät laéng ñoäng loøng mình, bieät traøn quùy Queâ Höông - ñaát nõduc cuõa nhõõng daõy nuùi truøng ñieäp in hình coäng Cha, cuõa nhõõng con soäng mang aâm hõùng tieáng hoø thaän thieát nghóa Meï Vieät Nam.

Nhờ yù thòuc saâu xa veà nguòan coãi Vieät Nam, neân trong nhöông baøi thô noui veà ñaát nöùc Vieät Nam nöi gioáng Tieân Roàng naêm ngaøn naêm lòch söü, Maëc Giang thöông theã hieän moät thô phong töi haøo, phaán kích, nhöng cuõng traàm ngaâm qua gioõng thô töi tin khaúng ñoanh, hoaønh traùng.... :

Vieät Nam coøn ñoù non soáng
Mei Aâu, cha Laiç, con Roàng, chaàu Tieân
(Maëc Giang, non nöùc Vieät Nam)

Roàng vaø Tieân, moät töõng trông cho tinh hoa tieát lieät, maïnh meõ nhö cuoàng phong vũ bảo, hương hoàn nghóa khí, hoàn haäu baát khoaát, traøn ñaày nhöõa soáng, lao chuùa teã ngöi trò caù ñaïi döông cuoàn cuoãn; moät töõng trông cho söi trong saïch hieän haäu meàm moùng, thanh cao, tâm hoàn ñoan haäu, lieâm khiéat, ngay thaúng, chaát tröic, khoâng uãn khuïc quanh co, ngöi trò caù daõy Tröông Sơn hương vó ñieáp truøng. Vì yù thòuc coãi nguòan lao con chaàu Roàng Tieân lao moät trong nhöông tö töõng vaên hoùa truyeän thoáng veà coãi nguòan quyù hieám cao sang nhaát trong khôuì nguyeân döng gioáng lòch söü toaøn nhaân loaïi, neân Vieät Nam queã höông trong thô Maëc Giang luoân lao nhöông chaát lieäu ngoit ngaøo, meänh mang lai laùng, keát quyeän ñan thanh :

Toã quoác Vieät Nam thaät meán yeâu
Caù tre laét leùo nhòp caù kieàu
Ñoø ngang ñoø döic non lieàn nöùc
Caãm tuù giang sơn thaät myõ mieàu
Queã höông moät daõy keát ba mieàn
Soáng nuùi muoân ñoøi cuùa Toã Tieân ...
(Maëc Giang , non nöùc Vieät Nam non nöùc toái)

Hình boùng vaø chaát lieäu queã höông Vieät Nam, haäu dueã cuùa Hương Võông Vaên Lang trong thô Maëc Giang nhö lao löi töi haøo thi thieát cuùa tâm can, ñoù cuõng chính lao hình aùnh cuùa ngöõoï con vöüi queã mei Vieät Nam ñoaøn vieân, tin yeâu, thöông nhöu, nehi nhaøng laêng laêng nhö nhaø thô naøo ñoù ñaõ caùm tauc :

Toái laiï veà queã Mei nuoi xõa
Moät buoi trõa, naéng daøi baøi caùt
Gioù löäng xoãn xao, soùng bieån ñu ñõa
Maùt röõii löøng ta, ngaân nga tieáng haùt

Böui queã höông trong löøng thi nhaân khoâng nhöông lao queã höông cuùa nieàm töi haøo Roàng Tieân, maø qua bao bieán ñoãi tang thöông, trong chieàu daøi hun huùt cuùa lòch söü beá boàng naêm ngaøn naêm, vaãn khaéc saâu trong hoàn soáng nuùi queã höông nhöông lao khoã cuùa cha oàng, neân trong *Toái chæ lao moät ngöõoï nöùc Vieät Nam*, thi nhaân Maëc Giang vieát :

Toái chæ lao moät ngöõoï nöùc Vieät Nam
Cuùa nhöông nöi ñaát caøy leân söü ñaù
Gaïo thòuc chua cay, ñaãm moà hoai laù mai
Nhöông baùc noàng phu taøn tại naéng söùm möa chieàu
Nhìn nhöông khoã ñau, raùch naùt, ñieâu taøn,
.....Daøy xeùo, chaát choàng trên hình cong chõ “S”

Caøng yeâu soùng bieån raït raøo, phuø sa löu boài, caùnh xanh môn nuùi röøng, töøng buoi cõm canh ñaïm baïc chan chõua tinh queã bao nhieäu, cuõng chính lao thöông caùnh soáng queã ngheøo thoãn daõ baáy nhieäu. Queã höông bao giøø cuõng maën maø tình mei, daït daøo tình cha vaø ñoing ñaày tình baïn. Ngöõoï noàng phu vöüi con traâu, caùt caøy trong naéng söùm möa chieàu, moät naéng hai söøng luoân lao hình aùnh ñaãm ñaø, chaét löic,

tháem thieát tình queá hõng, ñã tõng khién thi số Mãc Giang ngaãm nguõi traàm ngaãm, roài tuôn châuy nhõõng dõng thô nhõ ñang thân thieát seù chia noãi khoù nhõic, gait hoã gioit maẽn trên ruoäng ñáát khoã caèn nõõuc maẽn ñoàng chua. Ñây laø ñoàng naêng khién dõng mõi cõu châuy daõi trên trang thô khi taùc giaũ vieát veà noãi khoã nhõic cuõa laøng queá Vieät Nam. Do vaãy, luùc naøo cuõng cho chuùng ta caùi caùm giauc, thô cuõa thi nhaân Mãc Giang luôn laø nhõõng trang thô nõng hoãi, chõa raùo mõi, cho duø vieát tõe thàng trõõuc, naêm trõõuc hay tõi hoài naøo.

Duø hoãm nay hay mai kia moát nõi, em vaø chõ cõu laøm gì ñi nõõa vaø anh laø chi ñi ñi nõõa, thì trong chuùng ta vaãn khoàng bao giõø nhaít phai chaát lieäu maẽn maø queá hõng. Bõuì doïc ñõõng veà nhaø sau buoãi tan trõõng, chuùng ta ñã tõng san seù chia châuc nhau cuì saén, cuì khoai, hoaẽc traùi sim traùi maãn coøn non xeo ñaéng chaùt. Caùi nghóa cõu thoã số chãan queá, hõng vò ñaéng chua cuõa quaũ maãn, cuõa traùi me ven ñõõng ...aáy, trong voã hình laø ñã keát neãn tình thân thieát, hoãn nhieãn, trong saùng, quyù hieám, khoù tìm khoù thaãy.....

Vaø khi yù thõuc veà nguoàn coãi Vieät Nam, veà chaát lieäu maẽn maø queá hõng trong moãi chuùng ta, cuõng laø luùc chuùng ta xaùc ñõnh roõ moãi quan heã tháem thieát giõõa con ngõõo Vieät Nam. Nhõ trong *Queá hõng nguoàn coãi*, Mãc Giang nhaéc nhuũ ñaøn em :

*Em sinh taii queá hõng, toãi sinh vuõng ñáát khaùch
Duø xa xoãi caùch bieät, nhõng laø ngõõo Vieät nam
Em maũu ñoũ da vaøng, nhìn toãi ñãâu cõu khaùc
Toùc em ñen oùng mõiit, toùc toãi chãung laĩ gì*

Ngaên caùch khoàng gian naøo cõu nghóa gì ñãâu, khoàng ngaên ñõõic tình ngõõo Vieät nam. Trong baát kì hoãn caũnh naøo, toãi cuõng seõ deã daøng nhaãn ra em, khoàng gì cõu theã laøm thay ñoãi quan heã thãm tình giõõa moãi chuùng ta. “Duø xa caùch daẽm trõõng, tình yeâu thõõng chãe moát”, bõuì trong chuùng ta, ai cuõng mang gioit maũu cuõa Meĩ AẤu, linh hoãn cuõa Cha Laĩc vaø baũn lónh cuõa vua Huõng. Cuõng chính vì vaãy, neãn khi naøo thi nhaân cuõng thaãy tình queá hõng qua hình aũnh soãng nõõuc meãn moãng, taãm hoãn thi số Mãc Giang cuõng nhõ aũnh traẽng ñeãm heø toũa maũt laáp loãung lung linh trên dõng soãng queá hõng, nõi thi nhaân ñã tõng :

*Ñeãm traẽng taém maũt dõng soãng
Aũu phõi trõõuc ngoĩn giõu loãng
Cuõng reo caũu hoø tieãng haũt
Khuya veà boũ laĩ beãn khoàng*

(Mãc Giang, xoùm nhuũ laøng queá)

Hình aũnh gaén boũ võuì laøng queá vaøo thuõu aũu thô naõy nhõ theo suoát cuoãc ñõõi thi nhaân. Ñõu laø moát trong nhõõng hoãoĩ nieãm ñeĩp nhaát, traãn quyù nhaát, bõuì ñã ñeã laĩ trong loãng thi nhaân bao ngoit ngaøo; tõe ñõu cõu theã deãt neãn nhõõng trang thô cuoãc ñõõi, taĩo neãn bao aãm nõng cuõa nhõõng chieàu ñoàng giõu baác caẽm caẽm. Hình aũnh naõy ñã gõĩ cho chuùng ta bao kyũ nieãm thân quen ñããm maøu tình queá, maũt rõõitõi cõn giõu mieãn queá Vieät Nam. Chính noãi nieãm yeâu queá luôn vaø voõ thoãn thõuc trong taãm hoãn ñãay nhieät huyeát, neãn hình boũng queá hõng Vieät Nam luôn laø nieãm thõõng noãi nhõu trong loãng thi nhaân, caũ hai hoøa quyeãn ñãn chaët nhau nhõ soãng nhõu nguoàn, nhõ nuũ nhõu non, thân thieát aãm nõng nhõ con soãng queá hõng tõng taém maũt caũ ñõõi thi nhaân Mãc Giang, khién taùc giaũ nhõ giõõ maũi moãi tình aáy vaø luôn caùm thaãy mõi meũ haáp daãn, cuoãn loãi.

Ñeãn suoát cuoãc ñõõi, nõu vaãn luôn laø ñãâu nguoàn ñích thõic, laø haĩ lõu vónh haèng ñeã thi nhaân kí thaùc noãi nhõu nieãm thõõng, ñõng ñãay kã nieãm moãi ñõõ thu veà

maùt laĩnh, ñoàng ñeán giòu reùt caêm caêm, xuaân tòi roãn raõ tieáng chim, hay haĩ veà vôi hõng sen ngaøo ngaĩt. Ñeã roài caát lòi hoan ca nhõ khuïc nhaĩc khai hoaøn: “ta ñi trên nõuïc non mình, ta veà lõu laiì bõng hình queã hõng, ta ñi moät nhõ hai thõng, ta veà ta nhõ vaán võng muoãn ñõ. ” Ñây chính laø lòi ca queã hõng ñõic deát keát trên cung ñaøn thõng nhõ, vaán võng, khoáng chia lia, khoáng xa caùch ; laø nhõng bõuïc chaân chaéc nõch ñeãn maĩnh trên loøng soàng vaùch nuùi; laø nhõng “daáu haõi vaĩn thuõu vaĩn chõa pha” trên loã trình naøng niu vaø tieáp hõuøng veà nguoàn coãi Vieät Nam .

Còu ñõic hoa trauì tình thõng ñoái vôi queã hõng qua bao vun boài, dõõng nuõai, chaêm bõn nhõ theá, do Ngõõoi thõ Maẽc Giang khoáng nhõng yù thõuïc ñõic tình hoa nguoàn coãi Vieät Nam, maø trõuïc nhõng taøng tích ñau thõng ñaát nõuïc qua bao thõi cuoác, Maẽc Giang coøn luoãn thoáng thieát nhõ maũ boài trong tim, quaẽn thaét tõøng cõn nhõ phaũ traẽm ngaøn muõi kim, vaø ñeãm tõøng giòt khoa giòõa khaéc nghieät khi ñoàng veà. Trong ***Ta coøn Vieät Nam, soàng nuùi hoàn thieáng***, Ngõõoi thõ Maẽc Giang noùi :

.....*Moät naêm xõng khoa nghe loøng da dieát,*
Moät giòt maũ ñaøo thaám nhuaãn non soàng
 ..... *Naêm ngaøn naêm lõch sõi nhuic vinh thaønh baĩ*
Ñã bieát bao làn chaát choàng xõng nuùi maũ soàng

Nhõ moät sõi ñaũnh ñoãĩng taãm tõ laõng queãn cuõa nhõng ai neáu cõu, hay nhõ moät sõi taõi boài cho taãm lõic haèng nhieãn. Giang sõn gaãm vòu chuøng ta ñã boài ñaép bieát bao moà hoài xõng maũ cuõa cha anh tõø thuõu dõĩng nõuïc cho ñeãn hoãm nay, “laø tình hoa tieát lieát qua nhieàu thõi ñaĩ”, chính laø taát caũ nhõng gì ñã keát keát tình thaønh ngõõoi Vieät hoãm nay. Bõu ñõu laø sõi khi ñõng maĩch nguoàn giao caũm, sõi vaãn vuõ laiì qua giòõa thõĩng nguoàn vaø haĩ lõu, khaẽn khit keo sõn nhõ hoàn soàng nuùi, buoác raøng mieãn vieãn nhõ hình vôi bõng, quyeãn hoøa nhõ sõõa vôi nõuïc giòõa nhieàu theá heã chuyeãn tieáp qua bao thõi ñaĩ. Vaø chính vì vaãy, duø trên vaĩn neũ ñõõng ñõu vaø mõi nguoàn thaùc luõ, thì Vieät Nam trong taãm hoàn thi nhaãn luoãn laø baõi ca bi huøng, tõi quyeát :

Nhìn chõ “S” cong cong, sao nghe ñau vôi vôi
Toãi tõøng nghe tieáng goĩ, dân tộc Vieät yeâu thõng
 (Maẽc Giang, queã hõng nguoàn coãi)

Caøng tõi haø khi nhìn giang sõn gaãm vòu moät caùch saũ saéc bao nhieàu, thì caøng nhõuïc noái, *ñau vôi vôi* baãy nhieàu, ñõu ñaũu khoáng phaũ laø yù tõõng “nhìn queã hõng anh nghe nhieàu cay ñeãng, nhìn coãi nguoàn toãi thaám nhõng nieãm ñau?”. Cuõng vì qua chaát lieäu queã hõng ngoĩt ngaøo, qua nhõng thaønh baĩ troãi doøng lõch sõi maỹ ngaøn naêm, thì nhaãn Maẽc Giang trên trõu thoãn thõuïc trong taãn cuøng saũ thaũm cuõa taãm hoàn hình aũnh “Meĩ ñeãm ñõu, maët leã nhõõa, khoáng noùi, Cha traãm ngaãm traẽng pheáu baĩc maũ ñaũ.” Nieãm cay ñeãng cuõa anh, ñõi ñau thõng cuõa toãi, nhõõa leã trong im laẽng cuõa Meĩ vaø ñaũng ñeãu traãm ngaãm baĩc ñaũ cuõa Cha, ñeũ laø cuøng traãm thoáng veà queã hõng, veà cõn ngõõoi Vieät Nam cuøng chung maũ ñõu da vaøng, cuøng ñõ ñaũ qua vaùch chaẽn Trõõng Sõn, cuøng uoáng caĩn nguoàn maĩch Thauì Binh. Lòi thõ nhõ võĩt trõng khi bay xa giòõa coĩ ñõu huyeãn mõi, chính ñã mô ra loã trình tieán bõuïc cho “tình ca muoãn thuõ cuõa ngõõoi Vieät Nam”, ñeã cuøng nhau ñi xa hõn trên haønh trình cuõa neũ veà tình tõi queã hõng.

Chõøng aãy, ñõu cho ai cuõng thaãy bieát ñõic yù thõuïc heã veà tình Queã Hõng, tình dân tộc cuõa Ngõõoi thõ Maẽc Giang. Nhaø thõ ñã mô ra cho chuøng ta loái veà queã hõng nguoàn coãi chæ cõu moät maø thoài, ñõu laø loái veà cuõa yeâu thõng, yeâu thõng vôi ñeũ kieãn, khoáng mang tính taĩc thõ õuïc leã, khoáng ñõu hoũ yeâu saũch baát kì

thòu gì. Chæ caàn gaëp nhau cho duø chõa tởng quen bieát, chùng ta cuõng coù theá oâm choaøng laáy nhau maø khoùc, roài cuõng nhau oân laïi “doøng lòch sỡu coøn rung thõu tieát ñoing, thuõu döing côø, khai toả quoaéc giang san”, roài cuõng khoùc cõõoi maø haùt ñieáp khuùc: “tình queá ca khuùc neõu ñõõøng, em reo ca khuùc queá hõng muoân ñõõi ”

Ñây laø noãi nieàm khieán Ngõõõi thõ Maëc Giang thao thõu traèn troïc baøng khuông, 60 ngaøy ñeàm lieàn khoàng nguõ. Xõa, khi maát baïn, Nguyẽn Khuyeán noùi: “rõõu ngon khoàng coù baïn hieàn. Khoàng mua, khoàng phaõu khoàng tieàn, khoàng mua”. Tthi số Maëc Giang chaéc vì traàm tở trõõuc ñaø bieán chuyeån xa khô cuõa con ñõø queá hõng, thoãn thõu trõõuc aùnh naéng vaøng voit haét hiu yeáu õuùt vaøo moät chieàu lui taøn daàn taét bình minh queá meï. Trong ***Kæ nieãm 60 ñeàm khoàng nguõ***, thi nhaân Maëc Giang noùi :

*...Hai ngoìn ñeøn khoàng caàn phaõu chaâm daàu
Sầu mõi ñeàm chầu hoaõi khoàng muoân taét
...Toài naèm yeàn, nghe ñeán tởng hõi thõu
Toài ñaèm chieàu, nghe meàm coõi taàm tở*

Sầu mõi ñeàm khoàng nguõ, mang naéng hình caây ña, goác döõa, beán nõõuc, am tranh cuõa queá hõng; hai thaùng trõõi thõu traéng, mang noãi nieàm tình tở yeáu thõng, ñeã roài trong thanh vaéng ñeàm trõõøng, thi nhaân coøn nhõu thõng luoàn taét caù ngõõõi anh em chõ em. Oõ ñõu nhõ môu ra moät thoàng ñieáp ngoõ vaøo tình thõng giõõa con ngõõõi Vieät Nam : “anh võu toài ñaõu phaõu ngõõõi xa laï, duø khoàng quen cuõng gõi caùm tình ngõõõi ”. Cho neàn thi nhaân ñaõ tởng ñeám tởng tieáng khuya rõi ruõng, tởng nghe meàm coõi taàm tở, nhìn saõu vaøo boùng ñeàm trong thieát tha, ñõõi chõø, mong moõi.

Tõõ ñõu, trong Maëc Giang, nhõõng doøng thõ traøn ngaãp trieát lí soáng vaø daít daøo tình thõng, ñaõ thaàm thieát môu ra cho ñõàng baøo Vieät Nam loái veà tình tở muoân thuõu treãn con ñõõøng “mõi neõu hõng queá, rung hoàn læ sỡu”. Con ngõõõi Vieät Nam neàn phaõu “naång niu trau chuoát tởng ngaøy”, phaõu bieát : “Bieãn roãng soãng daõi gìn giõõ ñieãm toài”, phaõu neàn khuyeån nhau :

*.....Anh ñi xaây ñaép neõu ñõõøng
Toài ñi vaù laïi queá hõng raõ rõõi*
(Maëc Giang, tình ca muoân thuõu cuõa ngõõõi Vieät Nam)

Nhõõng chuyeån bieán thõu cuoác, nhõõng thay ñõa do yù thõu heã trong moãi thõu ñaõi, voã tình ñaõ bieãn Queá Hõng khoàng coøn nhõ xõa, khieán con ngõõõi ñõa khi cuõng ñõa troài theo theá vaãn, khieán neùt maët Queá Hõng mang bao daáu aán phong sõng thõu gian, laø neùt raõ rõõi bieãn theá cuõa ñõàng xanh, neùt taøn phai trõõi cuõa muøa luà chín, vaø cuõng laø aãm voing rõõi raic chaép noái õu ngheìn cuõa ñieáp khuùc tình tang trõõ veà. Neàn lõõi thõ cuõa thi nhaân Maëc Giang nhõ ñang thuõ thæ beãn tai chùng ta laø haõy taãn lõic, haõy doác taàm haønh ñõãng cho Vieät Nam, caùl noãi queá hõng muoân thuõu, nõi chaét chiu bao kæ nieãm tình Meï, bao hoaõi coá nghõa Cha.

Nhõng ñieãm toài, xaây ñaép trau chuoát baèng caùch caùch naøo moõi veãn tình queá. Khoàng gì khauc, ñõu laø xaây döing, boài ñaép, beàn võõng hôn tình ngõõõi, tình ñõàng baøo, tình huynh nghõa ñeã. Ñây chính laø luùc thi nhaân muoân noùi :

*Doøng lòch sỡu, muoân ñõõi, ta chung soáng
Hoàn queá hõng, muoân thuõ, ñõ ta ñaép xaây
Tình anh em, maõi maõi, ta tieáp tay
Tình daãn toác, ngaøn ñõõi, khoàng lay chuyeån*
(Maëc Giang, ta bõõuc ñi treãn queá hõng ta)

Coù moät lòch sỡu oai huøng, hoàn queá hõng ngoit ngaøo mía lau nhõ theá, thì anh em

chò em phaui gin giöo, ñáp xaây, phaui “tay trong tay, tình trong tình, màu trong màu”, ñẻ tình dân toác ngaøn ñôi khoảng bieán chuyeån ñỏi thay. Theá môi chính laø ñích thöïc yeâu queá höông, thöông noõi gioáng AẤu Laïc, traân quyù nguòan coãi Tieân Roàng.

Nhaïc số naøo ñoù vieát veà queá höông cuõng khai caùm ñoäng “..... queá höông, mỗi ngöoõi chæ moät, nhö laø chæ moät meï thoãi, queá höông neáu ai khoảng hieáu, seõ khoảng lòun noãi thaønh ngöoõi.” *Khoäng hieáu*, töüc khoảng bieát traân quyù, khoảng xaây döng tình thöông, ñẻ “cho vaïn vaät nhaân sinh hoøa ñieàu soáng.” *Khoäng lòun noãi thaønh ngöoõi* laø thaønh thaân maø khoảng thaønh danh, thaønh khí maø khoảng thaønh chaát, thaønh hõ maø khoảng thaønh thöïc; khoảng thöïc söi cõu mang tieáng haüt aàu ô cuõa Meï, tieáng haüt vôõit baêng vaùch chaén thõai gian; khoảng thöïc söi mang hình haøi coát khí cuõa Cha, hình haøi caøng saéc neüt, caøng linh tri theo söng nõduc lan toõa khoảng gian.

Ñẻ xaây döng moät tình yeâu queá troïn veïn trong hoøaø thieån tình ngöoõi, thì böduc ñieàu tieân, phaui xaüc laäp söi thaân thieån, löøng caùm thoäng. Neân bieát raèng, hieáu vaø thöông nhau laø nhu yeäu khô doøng cuõa maich soáng. Nhaïc số vôõit thõai gian Tròn Coång Sõn coù löõi ca nhö moät löõi nhaén nhuõ thãm thieát, laø yù thöüc ñieàu nguòan ñẻ thieát laäp döng xaây, vun veùn tình ngöoõi :

*Mõa vaãn möa bay cho ñôi bieán ñoäng
Laøm sao em bieát bia ñieàu khoảng ñieàu !
Xin haõy cho möa qua mieàn ñieät röng
Ngaoøy sau söi ñieàu cuõng caàn coù nhau*

Ngay söi ñieàu, cuõng ñieàu phaui voã tình, giöõa chuøng coù moái töøng quan maät thieát, chuøng cuõng bieát ñieàu, cuõng caàn coù tình thöông, caàn coù nhau; thì con ngöoõi, chuøng ta chaéc ai cuõng töi bieát. Thieát laäp troïn veïn tình huynh nghóa ñẻ, traøn ñieàu yù thöüc cuõng mang doøng màu cha oàng, laø luèc chuøng ta hoãi ñieàu tö caùch cuõa ñieàng tröõng phu vöi phong thaui :

*...Ngöoüc maët ngaàng ñieàu soáng döic ngang
Cho hay con chầu gioáng da vaøng...*

(Maéc Giang, xin nguyeån laøm ngöoõi nõduc Vieät Nam)

Laø xaüc ñoành mình trong yù thöüc tình töi Queá Höông. YÙ thõ vöøa nhö moät löõi theá nguyeån kieån trinh, laõi cuõng vöøa nhö moät löõi khuyeån chaân tình cuõa thöüc giaù. Hay ñieàu cuõng chính laø löõi keâu goti thaân thieát cuõa ngöoõi baïn hieån, löõi voã veà taâm can cuõa cha, löõi daën doø nhö van lõn cuõa meï. Vaâng! phaui cao thöõng, phaui khí tieát, nhìn lên khoảng theïn vöi trõi xanh, ngou xuoáng khoảng hoã vöi ñieät daøy, nhö theá môi xöøng danh con chầu Tieân Roàng, môi ñieàu tö caùch döi vaø haøng nguõ haøu dueã cuõa Vaën Lang. Ñẻ laø con chầu gioáng Roàng Tieân, thì neân soáng nhö theá; soáng ñöõic nhö theá, môi ñieàu hõp vöi chaát lieäu coát caùch Tieân Roàng.

Chính nhö theá, neân moät caùch khaúng khai, quyeát ñieàu, trong *Xin nguyeån laøm ngöoõi nõduc Vieät Nam*, thì số Maéc Giang ñieàu tình töi naüt coõi taâm can vöi non söng gaám leã, vöi linh hoàn Tieân Toã raèng :

*Kieáp sau neáu ñöõic laøm ngöoõi nõða
Xin nguyeån laøm ngöoõi nõduc Vieät Nam*

Nhö theá, noõi vöi chính mình, nhöng chaúng phaui taüc giaù cuõng nhö ñieàu noõi vöi ñieàu em ñieàu sao! Vì trong queá höông, laø hõ thõ cuõa em, laø nõi cõoõi cuõa thi nhaân, nhö thi nhaân ñieàu khaúng ñoành: “em veõ moät voøng troøn, toãi veõ moät hình vuoàng, kheùp hai chõ vuoàng troøn, thaønh queá höông muoån thuõ”, ñieàu laø chaát lieäu vaø cuõng laø tieån ñieàu ñieàu döng xaây boãi toãi cho Queá höông nguòan coãi.

Còu nhö theá, chuùng ta môùi caøng theám töi haøo khaúng ñòngh söi toản taĩ mieãn
trööøng baát dieät cuõa queá höông, ñoù laø söi theá hieãn moät caùch hoaønht trauùng, rung
ñoäng nhö troáng chieâng, vaø cuõng eâm dòu nhö khuïc reõ doøng soâng:

*Vieät Nam toả quốc queá höông toái,
Thôøi theá theá thôøi daõu ñoãi ngoãi,
Lòch söu naêm ngaøn khoàng bieán ñoãi,
Truyeàn trao theá heã maõi toả boái*

(Maëc Giang, Nguyeãn laøm ngöõoøi nõoüc Vieät Nam)

Ñoù cuõng chính laø khuïc haùt cuõa *Vieät Nam queá höông coøn ñoù*, vòuì lỏøi ca vang
võõit caũ maỹ ngaøn vaø giòu nuùi bao la: “xõa nay trang söu löĩa laø, laät ra moät caùc coøn
ta vòuì mình, Vieät Nam muoãn thuõu toản sinh, queá höông muoãn thuõu nhö mình vòuì ta”.
Ñoù laø caùch theá hieãn huøng hoản nhaát taám loøng tri aãn baòu aãn, bieát coãi bieát
nguoản, bieát traãn troĩng naâng niu doøng maũu khai sinh, bieát quyù thõõng töøng daũu giang
san ñaãm xõõng maũu cha oãng qua bao thõõi ñaĩ, hay ñoù chính laø söi theá hieãn “Uoáng
nõoüc nhõu nguoản caũ nhõu coãi”. Còu theá môùi laøm cho “ngaøn naêm raĩng rôõ gioáng
Roàng Tieãn”

Nhõõng chaát lieäu maẽn maø cuõa queá höông luoãn thaãm saũu trong loøng thi nhaãn
nhõõng khuïc tao ñaøn tuyeät dieäu, nhö nhõõng tình töi khaén khít nieàm tin yeâu: “thõõng
queá töø baỹ ñeãn giòø, yeâu queá töø ñoã bõ vò khõi doøng”. Chính nhõõng chaát lieäu naøy
caøng theám nung naũu nõng chaũy nieàm nhõu thõõng cuõa nhaø thõ Maëc Giang. Trong
Thaãm Laẽng, thi nhaãn gõuì trao nieàm nhõu thõõng khoãn nguoãi :

*Khuïc meĩ uĩ gaỹ taãn cuoái queá
Thõõng em eøo uoãt khoã traẽm beã
Ñoãi tay nõõng niũ hoản soãng nuùi
Õoüc voĩng ngaøy nao bõõoüc trõu veã*

Chæ caãn rung leãn nõi nieàm tình töi, chæ caãn chuøn xuoáng taãn neũu taãm tö, seõ
thaãy buĩi tre haøng daũu nghieâng boũng thaãn quen, thõõuũng thõõc ñõõic höông vò thõm
ngon cuõa traũi baép củ khoai vuõi trong ñoáng tro taøn, uoáng ñõõic töøng nguĩm nõoüc
soãng ngoĩt laønh ñõõng trong caũu gaũu döøa beãn ñien boũng laũng. Chæ còu qua nhõõng
ñããm ñãø höông vò thaãm ñõõim tình queá aãy, chuùng ta môùi uoáng ñõõic luoãn caũ quoác
hoản quoác tuỹ Vieät Nam. Chuùng seõ nuoãi döõõng chuùng ta lòuñ theãm leãn nhieàu laẽm,
maø sõn haøo haũi vò naêm chaũu laøm sao saũnh nõi!

Khuïc haùt tình töi veã queá höông Vieät Nam cuõa Ngõõoøi thõ Maëc Giang maõi maõi nhõ
con taøu tình caũm daãn toãc, ñõõa höõuũng ta ñi treãn haønh trìnht voã taãn khoàng beãn bõø,
khoàng saãn ga, ñeã taõo töũu chaát lieäu keo sõn, xaãy döõĩng boái toả cho non soãng gaãm
võuc ba Mieãn, vun veũn cho nghõa ñeã huynht theãm bao la. Neãn duø anh còu ñi muoãn
höõuũng, chõ còu ñeãn ngaøn phõõng, thì chæ còu moät choã duy nhaát ñeã trõu veã, vaø neũu
trõu veã Queá Höông chæ moät con ñõõõng maø thoãi, con ñõõõng höõuũng ñeãn chaãn trõõi
xanh ngaét maøu xõũ sũu, höõuũng veã buoãn laøng luõa troã ñõõng ñõõng cuõa ñaát meĩ daũu
yeâu. Queá höông maõi maõi laø ñieãp khuïc hay nhaát trong taát caũ caùc ñieãp khuïc maø
toãi haùt cho anh nghe, cho chõ nghe, vaø cho em nghe. Tình töi queá höông cuõa thi só Maëc
Giang luoãn rung ñõõng traøo daũng thaãn thieát nhaát trong caùc tình töi. Trong ñoù, chuùng ta
caøng còu cõ hoãi deät theãm saẽc maøu cuõa beáp löũa nhaø tranh, ñeã “...ngõõn löũa theãm
hoàng, Vieät Nam trõõi Ñõõng, queá höông ta ñoù !!! ” . Neũt ñãẽc bieät trong tình töi queá
höông trong thõ cuõa nhaø thõ Maëc Giang khieãn ta baát chõit nhõu ñeãn lỏøi khaúng quyẽat:
“moät caũu thõ, maø coøn hõn trieàu soũng .....moät yũ thõ, rung ñõõng caũ thieãn thu”.
Cuõng vì chuũ ñeã queá höông ñaát nõoüc cuõa thi nhaãn ñãõ móu ra cho hoãn nay, cho caũ
maĩ sau loãi veã cuõa yũ, coõi ñi veã cuõa taãm theá treãn doøng ñõõi mieãn vieãn, xuyeãn
suoát voã taãn thõõi gian, baĩt ngaøn voã haĩn khoàng gian.

Giòu ñoàng ñoãi chieàu nay maùt quaù! khuïc mía lau ngaøy nao nhö caøng theâm lòm ngoiït, chuyeán ñoø ngang vaãn löõng lôø ñiïi khaùch sang soàng, töøng caùnh eùn maëc söüc tung mình treân neàn tröøi queâ höông xanh thaúm, em beù müïc ñoàng ñang luaø traâu veà trong raùng hoàng yeáu òùt... Ñâu ñoù trong giòu thoaùng löng ñoài, laø tieáng chaøy giaù gaïo lieân hoài, tieáng ru hôøi cuûa meï yeáu ñang chìm saâu vaøo döøng tuïc luyï, vaøo tình thöông queâ yeäu noøi gioáng cuûa con ngöðøi Vieät Nam. Caù thi nhaân Maëc Giang, caù chuùng ta nhö ñang töøng böðuc trong chaáp choaïng cuûa böùng ñeâm tìm veà maùi tranh aám hoàng beáp löüa. Ñeã laøm gì naøo? ñeã ngoài beân Meï daáu yeäu, beân Cha traàm laéng, haùt kè cho nhau nghe veà ñieáp khuïc **Queâ Höông muoân thuôù**. Chaéc raèng, khuïc haùt cuûa con, caâu chuyeán hay löøi ca aáy seõ khieán Meï Cha chìm laéng tâm tö ñeã nghe. ...nghe cho ñeán khi tröøi Ñoàng öùng hoàng.

Năm 2006
Quốc Anh

Non Nước Việt Nam

Quê Hương để giữ gìn, để Thương để Nhớ

- Tháng 09-2003 *
- Mặc Giang

Tôi xin mở bản dự đồ hình cong chữ “S”
 Ngắm từng Tỉnh, từng Vùng
 Của nước Việt dấu yêu
 Của giang sơn cẩm tú mỹ miều
 Cho dòng giống Lạc Hồng gìn giữ nâng niu
 Tôi xin mở bản dự đồ hình cong chữ “S”
 Bắc Nam Trung một dải nối liền
 Của quê hương gấm vóc Ba Miền
 Để thăm tô Sông Núi Hòn Thiêng
 Nói tình dài Con-Cháu-Tổ-Tiên
 Tôi xin mở bản dự đồ hình cong chữ “S”
 Biển rộng sông dài non nước Việt Nam
 Đi từ Cà Mau đến Ải Nam Quan
 Đi từ rừng cao cho đến đồng sâu
 Đi từ bờ đê cho đến ruộng dâu
 Đất nước yêu thương con cháu da vàng
 Mở đầu Miền Bắc khai nguyên
 Thượng du miền ngược, xuôi miền Trung du
 LAI CHÂU kê núi gói đầu
 LÀO CAI Bản Giốc sương mù HÀ GIANG
 LẠNG SƠN cách khoảng CAO BẰNG
 QUẢNG NINH ven biển chờ trăng ánh vàng
 Vàng lên tựa cửa BẮC GIANG
 THÁI NGUYÊN, BẮC KẠN, TUYÊN QUANG một nhà
 Ô kìa YÊN BÁI, SƠN LA

Anh lên Miền Ngược, em về Miền Xuôi
Xuôi về HÀ NỘI mới thôi
Thăng Long hoài cổ, đôi dờn thành đô
Năm ngàn năm, dựng cơ đồ
Theo dòng lịch sử điem tô muôn đời
Em đi, đi nữa em ơi
Băng qua PHÚ THỌ lên đồi BẮC NINH
VĨNH YÊN, VĨNH PHÚC xoay mình
Chờ che Hà Nội, HÒA BÌNH, HÀ TÂY
Hà Tây còn có SƠN TÂY
HÀ ĐÔNG bên đó, bên này HẢI DƯƠNG
Đi ra tận cửa HẢI PHÒNG
Trùng dương sóng vỗ HẠ LONG tuyệt vời
HUNG YÊN một chuyến rong chơi
HÀ NAM bén gót, buông lời THÁI BÌNH
NINH BÌNH, NAM ĐỊNH xinh xinh
Hồng Hà sông nước, Thái Bình nước sông
Em về THANH HÓA hơn không
NGHỆ AN, HÀ TĨNH mệnh mông núi đồi
Sông Đà, sông Mã dặm soi
Bắt ngang Đồng Hới, mù khơi QUẢNG BÌNH
Còn kia, QUẢNG TRỊ điêu linh !
Sông Gianh, Bến Hải vắn mình kêu sương !!!
THỪA THIÊN, Phó Huế, sông Hương
Hội An - Đà Nẵng dặm trường QUẢNG NAM
Thương ra QUẢNG NGÃI mới cam
Thương vô BÌNH ĐỊNH bao hàm PHÚ YÊN
Thương lên đến tận Cao Nguyên
KON TUM, ĐẮC LẮC giữa miền GIA LAI
Tình xưa lối cũ dấu hài
Hoàng Triều Cương Thổ thử dài một phen !
Thu Bồn khói quyện quen quen
Đà Nẵng lượn khúc, chưa hoen KHÁNH HÒA
Thùy dương cát trắng phôi pha
PHAN RANG, PHAN RÍ xót xa thử nào !!!
Em đi lòng dạ nao nao
Thời gian đi mãi vầy chào tháng năm
CAM RANH mây nước xanh lam
ĐÀ LẠT mơ mộng Suối Vàng, Cam Ly
Đường lên BÌNH PHƯỚC anh đi !
Em về PHAN THIẾT có chi ngại ngần ?
VŨNG TÀU, BÀ RỊA một vùng
Xa khơi hương Bưởi nhớ nhung BIÊN HÒA
BÌNH DƯƠNG cây trái lá hoa
TÂY NINH là tỉnh cuối bờ Trường Sơn
SÀI GÒN nói thiệt nào hơn !

Viễn Đông Hòn Ngọc dễ sờn mấy ai ???
Ai về GIA ĐÌNH, ĐỒNG NAI ?
Đừng quên Bến Nghé, mỗi mai Nhà Bè !
SÀI GÒN chưa vẹn câu thề !!!
Em đi đi nữa xuôi về Miền Nam
Kề vai xỏa tóc LONG AN
MỸ THO mấy khúc, TIỀN GIANG mấy bờ
Em đừng vội đến CẦN THƠ
Mà quên ĐỒNG THÁP dựng cờ phía Tây
Sông Tiền, sông Hậu là đây
BẾN TRE bên đó, bên này TRÀ VINH
VĨNH LONG in bóng theo hình
SÓC TRĂNG cuối ngọn, đầu ghềnh AN GIANG
Hà Tiên, Rạch Giá, KIÊN GIANG
BẠC LIÊU rẽ bước đôi hàng CÀ MAU
Muôn ra PHÚ QUỐC lên tàu
CÔN SƠN mờ tỏa một màu xanh xanh
Việt Nam muôn thuở thanh bình
Việt Nam sông núi đầu ghềnh, biển Đông
Việt Nam còn đó non sông
Mẹ Âu, Cha Lạc, con Rồng, cháu Tiên
Việt Nam sông núi Ba Miền
Bắc Nam Trung, quyện an nhiên muôn đời
Hình Cong Chữ “S” nơi nơi
Non non nước nước của Người Việt Nam.

Miền Bắc Quê Hương Tôi -1

* 7 – 2004 *

Miền Bắc quê tôi nước Việt Nam
Cái nôi dân tộc năm ngàn năm
Tôi đi khắp phố phường Hà Nội
Phảng phất hồn thiêng thân phụng thăm

Miền Bắc quê hương nước Việt này
Ngàn xưa lưu lại đến hôm nay
Tôi đi lên ải nhìn non nước
Đến tận ngàn sau chẳng đổi thay

Nhớ thuở bình mông nhớ thuở nào
Thăng Long hoài cổ nhớ làm sao
Xưa nay tình tự còn vang bóng
Miền Bắc khai nguyên tự thuở nào

Miền Bắc quê tôi đó một miền
Phân ba sắc thắm núi hồn thiêng

Miền Nam kết lại Miền Trung nữa
Đất nước ba miền của Tổ Tiên

Quê hương Miền Bắc của tôi ơi
Cảnh cũ người xưa vật đổi dời
Bãi biển nướng dâu dù biển đổi
Quê hương ta đó giữ muôn đời

Nhớ về Miền Bắc quê hương tôi
Khói quyện bay bay nhớ núi đồi
Sông Thái sông Hồng con sóng nước
Nhắc nhau từng thế hệ em tôi.

Miền Trung Quê Hương Tôi -1

* 7 – 2004 *

Quê hương tôi đó ở Miền Trung
Đồng ruộng vắt ngang núi chập chùng
Đất xéo lưng đèo ven biển cả
An lành san sẻ, khổ chia chung

Miền Trung sỏi đá lượn quanh đèo
Tình tự đeo lòng dạ đắng đeo
Ấn nét thùy dương miền cát trắng
Phong ba chẳng động đá đưa vèo

Miền Trung tôi đó tự xưa nay
Hùng dũng hiên ngang chẳng đổi thay
Góp sức huy hoàng trang sử Việt
Nam nhi nữ kiệt nước non này

Miền Trung tôi đó nói sao vừa
Lối dọc đường ngang lối dọc đừa
Khai mở từ thời khai mở nước
Miền Trung nước Việt trung trinh chưa

Ai về thăm lại đất Miền Trung
Gởi nhớ giùm tôi nhớ lạ lùng
Nhớ những đường làng quanh xóm nhỏ
Nhớ thuở chia xa nhớ lạ lùng

Miền Trung gió nắng lộng thùy dương
Đèo Cả giảng ngang mắc đoạn đường
Đèo Hải Vân xanh mây nước biếc
Đi về vương vấn những yêu thương.

Miền Nam Quê Hương Tôi -1

* 7 – 2004 *

Đất nước Miền Nam nước Việt tôi
Ba trăm năm sử đã lên ngôi
Viễn đông hòn ngọc luôn tô thắm
Nét đẹp Miền Nam mãi đắp bồi

Miền Nam trù phú rộng phì nhiêu
Bản chất người Nam thật đáng yêu
Lúa nắng cò bay chim mỗi cánh
Dân tình chan chứa mãi nâng niu

Miền Nam tôi đó đáng yêu kiều
Mỗi bước đi về mỗi mến yêu
Như Cửu Long giang hòa chín khúc
Sài Gòn-Lục Tỉnh tựa tranh thêu

Miền Nam tôi đó thật an lành
Như lúa mộng vàng dệt mạ xanh
Như mạ xanh non chờ lúa nắng
Như trăng chờ gió gió trăng thanh

Tôi thương nhớ lắm Miền Nam ơi
Nhớ nhịp cầu tre tiếng đệm lời
Nhớ nước đưa đò, đưa mái đẩy
Sông Tiền sông Hậu sóng đầy vơi

Tôi đâu có hát Miền Nam tôi
Tuyệt tác tình ca, ca hát rồi
Hòa tiếng cung đàn reo khúc nhạc
Như cau thêm thắm vị trâu voi.

An Giang, quê tôi

(TP Long Xuyên, TX Châu Đốc)

Tháng 3 – 2007

An Giang quê tôi, đầu nguồn Cửu Long
Đón cả hai dòng, ngay từ biên giới
Mênh mông nước chảy, khi xiết khi rờng

Tiền Giang, bên đó anh trông
Hậu Giang, em đứng chờ mong bên này
Đồng vàng thẳng cánh cò bay
Lúa vàng ửng mộng, đong đầy tình ca

Bao con kênh, rạch, nổi qua
Ghe đi dưới nước, cá sa trên bờ

Em gái Hậu Giang, quê hương tôi đó
An Phú, Châu Phú, còn có Châu Thành
Chợ Mới, Phú Tân, lại có Thoại Sơn
Tân Châu, Tịnh Biên, và Tri Tôn nữa
Lại còn Vàm Láng, Châu Đốc, Thất Sơn

An Giang quê tôi
Lúa thóc đầy đồng
Ghe chạy dưới sông
Cá chèo trên nước

Cuộc sống đậm đà
Tình nghĩa mặn mà
Hậu Giang em đó
Ai còn nhớ không.

Bà Rịa – Vũng Tàu, quê tôi

(Tp Vũng Tàu, Tx Bà Rịa)

Tháng 3 – 2007

Bà Rịa quê tôi, Thành phố Vũng Tàu
Một vùng biển rộng trời xanh
Sóng lướt, thi nhau đuổi gió
Mây bay, rượt bóng trên ngàn

Kia, Xuyên Mộc, Long Đất,
Nọ, Châu Đức, Tân Thành
Con người yêu nắng thấm da
Dân tình thắm nghĩa mặn mà mến nhau
Vũng Tàu, bãi trước, bãi sau
Đưa nhau ra biển, nhớ nhau thì về

Bà Rịa ơi,
Giọt mồ hôi vương mùi biển mặn
Vũng Tàu ơi,
Lộng trùng khơi đầy sóng vô bờ
Thì thăm biển gọi đêm mơ
Lãng tãng biển nhớ vỗ về có nhau

Bà Rịa quê tôi, thành phố Vũng Tàu
Trăng tàn rơi rụng nơi đâu
Còn đây, bãi trước bãi sau, rì rào

Đón mây, xin hỏi ngàn sao
Đi đâu cũng nhớ, mền nhau thì về.

Bạc Liêu, quê tôi

(Thị xã Bạc Liêu)

Tháng 3 – 2007

Quê tôi, vùng đất Bạc Liêu
Ai nghe có biết nhiều điều hay không
Bạc Liêu, chỉ một dòng sông
Còn toàn kênh, rạch, không thông thì đào
Ở ngay bờ biển, mưa rào
Quanh năm sóng vỗ xạc xào, lạ chưa
Khác nào đem nắng chan mưa
Đem mưa chan nắng, cho vừa hóa công

Bạc Liêu nghĩa mặn tình nồng
N như bông lúa chín ruộng đồng thơm hương
Àu ơi, í dẫu
Í dẫu, àu ơi
Mình làm mình biết mình ơi
Người dân bốn huyện, một đời vẫn vui

Bạc Liêu nắng gió mưa mùa
Dưới sông cá chột trên bờ Triều Châu
Chạnh lòng xa xứ đã lâu
Nhớ canh cá chột nhớ câu tiếng Tiều

Nhớ Vĩnh Lợi, thì thâm biển cát
Nhớ Giá Rai, Kênh Xáng nối nhau
Nhớ Hồng Dân, nằm kế Gò Quao
Và Phước Long, hai đầu hai tỉnh

Bạc Liêu quê tôi
Hai tiếng nhiều điều
Hỏi ai, ai nhớ
Con người Bạc Liêu.

Bắc Giang, quê tôi

(TX Bắc Giang)

Tháng 3 – 2007

Nhớ tỉnh Bắc Giang đẹp tuyệt trần

Sông Cầu uốn khúc gặp Sông Thương
Lục Nam thanh tú chìm mây nước
Chân bước đi rồi, dạ vẫn vương

Ai về Bắc Giang, vùng đất quê tôi
Ai đến sông Cầu, ai nhớ sông Thương
Lục Nam, Lục Ngạn mờ sương
Sơn Động, Yên Dũng trên đường đi qua
Việt Yên, Tân Yên hát ca
Hiệp Hòa trôi khúc, đậm đà Lạng Giang
Nhớ người Hùm Xám dọc ngang
Anh hùng Yên Thế vang vang một thời

Ai về Trung Du, khi đến Bắc Giang
Núi liền Hà Nội, băng lên núi rừng
Bước đi, nửa bước nửa dừng
Sông Cầu gợn gợn, sông Thương ngập ngừng
Dừng chân, bước nữa, hay đừng
Sông Cầu vỗ sóng Sông Thương.

Bắc Cạn, quê tôi

(TX Bắc Cạn)

Tháng 3 – 2007

Bắc Cạn quê tôi, nằm giữa Thượng Du
Năm tỉnh bao quanh, đi đâu không nhớ
Nhớ Sông Cầu thì thăm muôn thuở
Sông Nà Rì tựa cửa Bắc Giang
Nhớ sông Lô, nhớ sông Năng
Nhớ thượng du, nhớ Hồ Ba Bể

Hồ Ba Bể, giữa núi rừng tuyết thế
Nước trong xanh nhìn trời đất bao la
Như kết tinh thành một dải ngân hà
Mời vũ trụ và trăng sao thăm viếng

Bắc Cạn quê tôi
Như một thân, tựa hình Cao - Bắc - Lạng
Vững như kiềng thạch trụ ba chân
Trái bao phen bèo bọt thế nhân
Vẫn ngạo nghễ đuổi xâm lăng sạch bóng

Bắc Cạn quê tôi
Đây Hồ Ba Bể, đó có Ngân Sơn

Chợ Đồn, Chợ Mới, Na Rì, Bạch Thông
Nhớ thương một mảnh non sông
Thượng du Bắc Cạn một lòng sắt son
Bắc Cạn, cạn mấy không sòn
Cho người Bắc Cạn, vẫn còn nhớ nhau.

Bắc Ninh, quê tôi

(TX Bắc Ninh)

Tháng 3 – 2007

Bắc Ninh quê tôi
Nằm giữa hai bờ trên dòng Sông Đuống
Nhận nước Sông Hồng, chảy về hướng đông
Xuống gặp Sông Thương, đổ sông Thái Bình
Phía bắc còn có Sông Cầu, nổi nhịp Bắc Giang

Bắc Ninh quê của chúng mình
Xuất phát tiếng hát câu hò
Tiên Du đưa đẩy Võ Giàng
Trỗi khúc nhịp nhàng quan họ Bắc Ninh

Bắc Ninh, ơi hỡi quê mình
Quốc Võ bên đó, Gia Bình bên đây
Lương Tài xin ngỏ lời này
Từ Sơn dang rộng kết tay Thuận Thành
Yên Phong, còn nói chi anh
Bước đi chẳng nữ, bước quanh chẳng về

Ai về Bắc Ninh, trôi về nỗi nhớ
Nhớ Cổ Pháp, dựng xây Nhà Lý
Nhớ Tiên Du, Phù Đổng Thiên Vương
Bát Vân Sơn, lại nhớ Cao Biền
Nhớ quá nhiều, trăm nhớ ngàn thương

Bắc Ninh ta đó nên thơ
Như chim chuyền cánh trên cành líu lo
Líu lo tiếng hát câu hò
Quan họ quan hò, quan họ Bắc Ninh.

Bình Dương, quê tôi

(Thị xã Thủ Dầu Một)

Tháng 3 – 2007

Bình Dương quê tôi

Giữa hai dòng sông
Sông Sài Gòn, Sông Bé
Tiền thẳng về Đồng Nai
Rồi tạo nên Nhà Bè

Bình Dương quê tôi
Dĩ An, Thuận An nối liền thành phố
Thủ Dầu Một ra xa
Dầu Tiếng, Phú Giáo giao hòa
Bến Cát, Tân Uyên liên khúc

Dân tình Bình Dương
Hòa ái mến thương
Như Sông Nước Trong
Như Hồ Đá Bàn
Như Hồ Cần Nôm
Hồ Suối Bông Trang

Bình Dương quê tôi
Ngày ngày đổi mới
Người người đi tới
Công nghiệp dựng nên
Bước tiến ngày mai
Rộng mở thênh thang

Bình Dương quê tôi
Còn có Lái Thiêu
Đất cát phì nhiêu
Cây trái bốn mùa
Nếp sống chan hòa
Con người Bình Dương.

Bình Định, quê tôi

(Thành phố Quy Nhơn)

Tháng 3 – 2007

Bình Định quê tôi, đất cày lên sỏi đá
Mỗi năm hai mùa, một nắng một mưa
Biển réo trùng khơi, rừng khuya gió núi
Dòng máu miền trung, dũng khí có thừa

Nhớ thuở nào tháp chàm Chiêm quốc
Nhớ thuở nào nhà Nguyễn Tây Sơn
Ngược thời gian không thể nào hơn
Xuôi thời gian rặng soi sử sách

Qui Nhơn ơi, Vân Canh, Tuy Phước
Phù Cát ơi, Vĩnh Thạnh, Hoài Nhơn
Phù Mỹ ơi, Hoài Ân, An Lão
Đá hay vàng, thử máy sắt son

Đèo Cù Mông, xuôi Nam, thẳng tiến
Đèo An Khê, vắt vãnh cao nguyên
Sông Hà Thanh xuyên thành ra biển
Sông Lại Giang thẳng tắp Thái Bình

Nhớ không anh, đất cày sỏi đá
Nhớ không em, vùng đất nằm nôi
Dừa Tam Quan, củ mì, của “nẫu”
“Nẫu” ra sao,
“Nẫu” cũng là Bình Định, quê tôi !

Bình Phước, quê tôi

(Thị xã Đồng Xoài)

Tháng 3 – 2007

Bình Phước quê tôi, tay vẫy tay chào
Bao nhiêu đồn điền, cây trái vương cao
Lập ấp khẩn hoang, khai nương khai rẫy
Đắp xây đời mới, nặng sức cần lao

Khó khăn nào rồi cũng đi qua
Giọt mồ hôi mưa nắng chan hòa
Giữa núi rừng thông thương biên giới
Tay đan tay ôm ấp mọi nhà

Bình Phước quê tôi, ta còn ghi nhớ
Nhớ Đồng Xoài, Đồng Phú năm xưa
Nhớ Bù Đăng, Phước Long chẳng vừa
Còn Lộc Ninh, Bình Long đây nữa
Cả một vùng nghiêng nắng, đổ mưa

Bình Phước quê tôi
Mở thượng nguồn Sông Bé
Rẽ một nhánh Đồng Nai
Mênh mông Bù Gia Mập
Mộng đời, ru Thác Mơ

Bình Phước quê tôi
Một nhánh Đồng Nai

Mở dòng Sông Bé
Mộng đời, ru Thác Mơ.

Bình Thuận, quê tôi

(Thành phố Phan Thiết)

Tháng 3 – 2007

Bình Thuận quê tôi, Phan Thiết hữu tình
Tuy Phong – Phan Rí, ôm ấp Bắc Bình
Đức Linh, Tánh Linh, Hàm Tân, Phú Quý
Anh, Hàm Thuận Bắc, em, Hàm Thuận Nam

Nương sông La Ngà, xuyên qua ba huyện
Theo dòng Sông Cả, giữa phố thanh tao
Đến mũi Kê Gà, viếng thăm Hòn Bà
Đi ra Mũi Né, nhớ ghé Hòn Lao

Ai về Bình Thuận, Phan Thiết quê tôi
Nước mắt thơm thơm, lòng danh Nam Bắc
Hữu xạ nhiên hương
Không thêm không bớt
Quê tôi hiền hòa
Ngọc nhiều, châu sa

Bình Thuận ơi, nghĩa nặng tình nồng
Bình Thuận ơi, biển nhớ chờ sông
Cho người Bình Thuận
Muôn thuở bình mông

Phan Thiết ơi, phố nhỏ quanh phường
Phan Thiết ơi, cỏ ngậm mùi sương
Cho người Phan Thiết
Trọn đời mến thương.

Bến Tre, quê tôi

(Thị xã Bến Tre)

Tháng 3 – 2007

Bến Tre quê tôi
Quê hương của bốn dòng sông
Mạ non nho nhỏ ruộng đồng
Lá dừa không xanh bên cát
Lúa vàng thưa thớt trở bông

Sông Mỹ Tho đi về Cửa Đại
Sông Ba Lai đến Cửa Ba Lai
Sông Hàm Luông mở Cửa Hàm Luông
Sông Cổ Chiên còn đi xa nữa
Bến Tre quê tôi,
Quê hương của bốn dòng sông
Muôn đi cho hết, không ghe thì đò
Qua cầu, xe chạy ro ro
Làm sao nghe được câu hò trên sông
Hò ơi, ơi hò
Ai về, có nhớ ai không
Ai về, ai nhớ, dòng sông, ghe, đò
Mùa hè nắng đỏ, ai lo
Mùa đông lạnh lạnh, ai cho ấm lòng
Hò ơi, ơi hò
Bình Đại ơi, nhớ Châu Thành, Chợ Lách
Mỏ Cày ơi, nhớ Thạnh Phú, Giồng Trôm
Còn kia, ai nhớ thương mình
Vân Tiên nhớ mẹ, bóng hình Ba Tri
Hò ơi, ơi hò
Bến phà Rạch Miễu thăm thì
Hỏi người bên đó tên gì,
Ơi hò, hò ơi,
Tên là Bến Tre.

Cà Mau, quê tôi

(TP Cà Mau)

Tháng 3 – 2007

Mũi Cà Mau, ngàn trùng sóng vỗ
Ái Nam Quan, mù tủa sơn khê
Hai đầu kết một bài thơ
Tạo thành hình thể dư đồ Việt Nam

Cà Mau ơi, Thới Bình có nhớ
Từ Đầm Dơi cho tới U Minh
Trần Văn Thời ru hời Cái Nước
Ngọc Hiển chùi mũi nhọn ra khơi

Nhớ thuở nào Nam Kỳ Lục Tỉnh
Nhớ thuở nào Mạc Cửu xa xưa
Nhớ Phan Thanh Giản nặng thề
Vì dân vì nước, tuấn thân, quên mình

Thương U Minh, rừng tràm thâm thấp

Thương Sông Trẹm, nước chảy lờ đờ
Anh đi em ở lại chờ
Bên dòng Sông Trẹm sắc nhòa không pha
Mật mờ Phú Quốc xa xa
Côn Sơn trắng xóa trùng ba sóng cồn
Hòn Khoai nhỏ nhỏ
Rạch Tàu không xa
Cà Mau ơi, Cà Mau ơi !

Cao Bằng, quê tôi

(TX Cao Bằng)

Tháng 3 – 2007

Cao Bằng quê tôi
Ở thượng du, trông đẹp nên thơ
Núi rừng cao, nắng gọi gió mời
Cảnh thiên nhiên, hang động tuyệt vời
Đi đến rồi, luôn nhớ khó quên

Cao Bằng quê tôi
Nhiều sắc dân hòa vui thân ái
Sống hồn nhiên, không kể thiệt hơn
Đôi đũa nhau niềm nở, mặn nồng
Đẹp biết bao, hỡi người sơn cước

Ta cùng nhau cất bước đi thăm
Thăm Trà Lĩnh, Hạ Lang, Trùng Khánh
Thăm Hòa An, Bảo Lạc, Bảo Lâm
Thăm Nguyên Bình, Hà Quảng, Thạch An
Đâu cũng Thông Nông, đâu cũng Quảng Hòa

Cao Bằng quê tôi
Sông Bằng Giang ghe thuyền xuôi ngược
Sông Quy Sơn dọc theo biên giới
Khi vượt đèo, khi băng thác
Bản Giốc đây rồi, cột mốc Việt – Trung

Nhớ Cao Bằng, nhớ về Bắc - Lạng
Ngàn năm qua, bạc áo sa trường
Ngàn năm sau, trần thủ biên cương
Cao Bằng ơi, Cao - Bắc - Lạng, nhớ thương.

Cần Thơ, quê tôi

(TP Cần Thơ, TX Vị Thanh)

Tháng 3 – 2007

Cần Thơ quê tôi, thành phố Miền Tây,
trên đồng bằng sông Cửu Long
Cần Thơ quê tôi, nét đẹp Miền Nam,
trên một dòng nước Hậu Giang

Cần Thơ ơi, cây trái xinh tươi
Nụ ươm hoa, trở bông bốn mùa
Cần Thơ ơi, mắt thăm môi cười
Lúa đong đưa, thuyền reo gió nắng

Như Châu Thành, Vị Thanh, Long Mỹ
Như Vị Thủy, Thốt Nốt, Ô Môn
Còn kia Phụng Hiệp vuông tròn
Như trăng mười sáu, thanh hơn trăng rằm

Cần Thơ quê tôi
Đẹp lắm ai ơi
Trường Xuân bên đó
Giai Xuân bên này
Có bờ Kênh Xáng Nàng Mau
Kênh Đứng, Cầu Nhiệm, đợi chèo đi qua

Cần Thơ, một bến sông trăng đó
Một mái chèo đưa đẩy mấy trăng
Mây nước đôi bờ lay bóng nguyệt
Cô Hằng thấp thoáng vẽ băng khuâng

Cần Thơ ơi ! Cần Thơ ơi !

Đà Nẵng, thành phố quê tôi

Tháng 3 – 2007

Đà Nẵng mến yêu, thành phố đây rồi
Mây nước đẹp màu, thành phố quê tôi
Có sóng Biển Đông, gập ghềnh bên cảng
Có Ngũ Hành Sơn, ngát ngưỡng lưng đồi

Sông Cầu Đỏ, chia đôi hai ngã
Sông Cu Đê, một bến Kim Liên
Đại bác đi đùng Lan Sa Pháp
Của một thời không thể nào quên

Nhớ Hải Châu, Liên Chiểu

Nhớ Sơn Trà, Hoàng Sa
Nhớ Thanh Khê, Hòa Vang, vang mãi
Nhớ con người Đà Nẵng mến yêu

Ai về, chớ có đi
Ai đi, nhớ trở về
Trả quên, còn giữ nhớ
Kim Liên vẹn câu thề

Đã Nẵng quê tôi đó
Đà Nẵng phố phường đây
Đèn mờ giăng giăng mắt
Tình ta mãi đọng đây.

ĐẮK LẮK, QUÊ TÔI

(Thành phố Buôn Ma Thuột)
Tháng 3 – 2007

Buôn Ma Thuột, thành phố cao nguyên
Trù phú, Khang trang, đất bạc, đất vàng
Một thuở xa xưa, hoàng triều cương thổ
Cây rừng, gỗ quý, đồn điền thênh thang

Nam, tiếp giáp Lâm Đồng, Bình Phước
Bắc, tiếp nối Gia Lai, Kon Tum
Đông, thông thương Nha Trang, Phú Yên
Tây, băng núi rừng bát ngát Cao Miên

Đắk Lắk, quê hương tôi
Một vùng minh mông đó
Nghe tiếng Buôn, là biết ai rồi
Nghe tiếng Làng, còn chi nói nữa

Buôn Ma Thuột, đất bạc đất vàng
Cà phê thượng thừa, bậc nhất Việt Nam
Xuất khẩu đông – tây, ngang tầm thế giới
Cao su thượng thặng, lắm mối chào hàng

Buôn Ma Thuột ơi !
Đắk Lắk tôi ơi !
Rừng núi bạt ngàn
Đẹp lắm người ơi !!!

ĐỒNG NAI, QUÊ TÔI

(Thành phố Biên Hòa)

Tháng 3 – 2007

Đồng Nai quê tôi, miền đông đất đỏ
Cây trái bốn mùa, xanh ngát nên thơ
Bưởi Biên Hòa, thanh thanh từng tép
Mít Long Khánh, ngọt ngọt đến xơ

Đồng Nai quê tôi, làm sao kể xiết
Đồn điền thẳng tắp, vườn rẫy bạt ngàn
Khi nắng lên, nắng đỏ da vàng
Khi mưa xuống, mưa sa trũng đất

Từ Nhơn Trạch, Long Thành, Xuân Lộc, Long Khánh,
Băng lên trên Định Quán, Tân Phú, Vĩnh Cửu bao la
Len về Thống Nhất, Biên Hòa
Một vùng Đồng Nai, miền đông đất đỏ

Sông Đồng Nai rạt rào sóng vỗ
Sông La Ngà nước chảy âm vang
Cùng đổ vào khu Hồ Trị An
Rời băng ra Cần Giò thăm biển

Quê hương tôi, đẹp lắm Đồng Nai
Áo quần đất đỏ không phai
Bước đi, bụi bám chân tay
Bước về, bụi vương Đồng Nai, không về.

Đồng Tháp, quê tôi

(TX Sa Đéc, TX Cao Lãnh)

Tháng 3 – 2007

Ai về Đồng Tháp quê tôi
Thẳng cánh cò bay, mây ngàn lướt gió
Gạo trắng trắng thanh, bếp lửa tình nồng
Mùa hè, gọi nắng trên sông
Mùa mưa, vốc nước ven kênh xạc xào
Sông Tiền Giang, rạt rào xanh biếc
Sông Cửu Long, hai nhánh Hậu - Tiền
Ruộng đồng bát ngát phì nhiêu
Phù sa bồi đắp mỹ miều Miền Nam
Ai về Đồng Tháp quê tôi
Thương Tam Nông, Tân Hồng, Hồng Ngự
Thương Sa Đéc, Cao Lãnh, Châu Thành

Lập Vò, mấp mé Lai Vung
Tháp Mười, ôm ấp Thanh Bình quê tôi
Đồng Tháp ơi,
Đồng Tháp ơi,
Sông Hồ, khúc rẽ Tam Giang
Đông – Tây Tân Thuận, mệnh mang nỗi niềm
Đi đâu cũng nhớ Sông Tiền
Nhớ về Đồng Tháp của miền quê tôi.

Gia Lai, quê tôi

(Thành phố Pleiku)

Tháng 3 – 2007

Gia Lai quê tôi
Thành phố cao nguyên Pleiku
Núi rừng vợn khói, tỏa sương mù
Cây cao gió mát chờ trăng xuống
Đón những vì sao nhấp nháy chơi

Có cô giặt áo ở ven rừng
Mấy chị quảy gùi sát mé nương
Mấy anh nhanh tay đào xới rẫy
Lâu lâu xuống phố đôi đôi lần

Gia Lai quê tôi
Dân số gần triệu người
Thượng - Kinh hòa chung sống
Chia nhau tiếng nói cười

Đêm lên, đèn thấp phố
Lấp lánh trăng sao soi
Xa xa rừng núi vắng
Văng vẳng nhạc tung bùng

Bập, bùm, bùm, núi rừng khua tiếng hát
Bập, bùm, bùm, rừng núi gọi lửa lên
Tiếng thanh tao vang lừng như chim hót
Tiếng vỗ tay đom đóp, pháo nổ giòn

Gia Lai quê tôi
Chan hòa điệu sống
Người người vui vầy
Thương quá Gia Lai.

Hà Giang, quê tôi

(TX Hà Giang)

Tháng 3 – 2007

Ai thương nhớ Hà Giang
Quê tôi sống lầm than
Trên thượng du Việt Bắc
Tháng ngày trải gian nan

Ai thương nhớ Hà Giang
Quê tôi luyện thép gang
Cùng người dân sáu tỉnh
Nung máu đỏ da vàng

Sáu tỉnh giao liên, liền biên giới
Trần biên cương, bảo vệ sơn hà
Từ ngàn xưa, bao thế kỷ ông cha
Đến ngàn sau, hàng cháu con dần bước

Vì quê hương, keo sơn quyết sống
Vì tổ quốc, không ngại hy sinh
Hồn sử thiêng, quyền quyền oai linh
Hồn dân tộc, bảo tồn nòi giống

Giống Lạc Hồng, ngàn năm rạng rỡ
Khí hùng anh từ Bắc tới Nam
Từ Cà Mau tới Ải Nam Quan
Dân Việt Nam, nước Việt Nam lưu truyền muôn thuở

Tiếng Sông Lô, đời đời ghi nhớ
Tiếng Sông Gâm, nhắc nhở hôm nay
Tiếng Sông Chảy, đến tận ngày mai
Nhớ sáu tỉnh địa đầu, và thương nhớ Hà Giang.

Hà Nam, quê tôi

(TX Phủ Lý)

Tháng 3 – 2007

Ai về thăm đất Hà Nam
Sông Hồng, Sông Đáy, Châu Giang nổi bờ
Đi qua Phủ Lý nên thơ
Viếng làng Ninh Thái, thờ Lê Đại Hành
Ung Liêm, thờ Đinh Tiên Hoàng

Hai làng quỵện khói Đính – Lê thuở nào
Kiện Sơn, chân núi thì sao
Bồng Nga lẩn thế, vua Trần dầu đây (1)
Viếng thăm Kim Bảng, chưa khuây
Chùa Bà Đanh, ở chốn này, hay sao (2)
Duy Tiên, nằm ở trên cao
Bình Lục, dưới thấp xạc xào gió bay
Lý Nhân, anh ở bên này
Thanh Liêm em đó, cỏ cây tươi màu
Bụi mờ xơ xác bờ lau
Hà Nam ta đó, biển dâu không sờn
Đá vàng thử mấy sắt son
Ta luôn thương nhớ, vẫn còn Hà Nam.

- (1) Vào năm 1384, nước ta bị Chế Bồng Nga sang đánh, Nhà Trần núng thế, phải đem châu báu giấu ở dưới chân núi Kiện Sơn này.
- (2) Thật ra là Chùa Bảo Sơn, huyện Kim Bảng. Chùa tọa lạc sâu trong vùng đồi núi và thung lũng bên bờ Sông Đáy. Trong chùa có thờ tượng một người đàn bà tên là Bà Đanh, có công gìn giữ ngôi chùa này. Xưa kia, vùng này có nhiều thú dữ, rất ít khách vãng lai, họa hoằn một năm đôi lần nhưng phải kéo nhau thật đông mới được. Còn bình thường thì chùa Bảo Sơn vắng ngắt. Nhưng người ta ít gọi vắng như chùa Bảo Sơn, mà thường gọi vắng như chùa Bà Đanh. Vô tình trở thành một câu tục ngữ thông dụng hơn các câu tục ngữ, tuy không biết có Chùa Bà Đanh không và ở đâu, chính thị có thật và ở đây rồi.

Hà Nội tim người

Tháng 3 – 2007

Hà Nội, thủ đô của ta
Ngàn năm văn vật, trên nước non mình
Hà Nội, thủ đô của ta
Cái nôi dân tộc, kết vạn nẻo đường
Giòng giống Tiên Rồng, một cõi quê hương
Hà Nội mến yêu, ba sáu phố phường
Vang khắp đất trời, muôn vạn yêu thương

Mặt Hồ Gươm lung linh mây trời
Mặt Hồ Tây xanh biếc tuyết vời
Hồ Trúc Bạch lượn màu thanh khiết
Hồ Đống Đa gương chiếu rạng soi

Ôi Văn Lang, tiếng nói hồn thiêng
Ôi Hùng Vương, quốc tổ Việt Nam
Ôi Thăng Long, kinh đô trời Nam
Ngàn xưa huy hoàng, ngàn sau rạng rỡ

Thanh Trì, lại nhớ Thanh Xuân
Đông Đa, lại nhớ Bà Trưng
Ba Đình, băng qua Cầu Giấy
Từ Liêm, bắt mạch Tây Hồ

Anh ở Gia Lâm, tôi bờ Hoàn Kiếm
Em đi Đông Anh, tôi về Sóc Sơn
“Dù cho nước chảy đá mòn”
Ngàn năm văn vật, vẫn còn thên thang

Hà Nội ơi, dấu xưa còn đó
Hà Nội ơi, ba sáu phố phường
Thủ đô non nước của mình
Thủ đô tổ quốc Việt Nam.
Hà Nội ơi, Hà Nội ơi !!!

Hà Tây, quê tôi *(TX Hà Đông, TX Sơn Tây)* Tháng 3 – 2007

Nhớ tình Hà Tây thật mến thương
Bức tranh trần thế quả không lường
Danh lam thắng cảnh trêu năm tháng
Nữ kiệt anh hùng rạng bốn phương

Ngô Quyền, Bồ Cai, nhớ Ba Vì
Núi Tản, Sông Đà, tiệc Mỹ Nương
Mỹ Đức kỳ quan, thăm Hương Tích
Hát Giang trầm mặc nhớ Trưng Vương

Kìa, em chiếc áo lụa Hà Đông
Kìa, anh cốt cách ở Sơn Tây
Hoài Đức, Ứng Hòa, Phúc Thọ đó
Phú Xuyên, Chương Mỹ, Thường Tín đây

Hà Tây quê tôi,
Quốc Oai, Thanh Oai vờn sắc thê
Thạch Thất, Đan Phượng, lượn tứ thân
Không riêng áo lụa Hà Đông ấy
Mặc khách phong trần đãi thế nhân

Hà Tây anh đi
Hà Đông em đợi
Hà Tây đâu rồi

Áo lụa Hà Đông.

Hà Tĩnh, quê tôi *(TX Hà Tĩnh, TX Hồng Lĩnh)*

Tháng 3 – 2007

Đi về Hà Tĩnh, nhớ gì không anh
Đi về Hà Tĩnh, nhớ gì không em
Cánh đồng muối trắng, da nắng hoen vàng
Tình sâu nghĩa nặng, biển nhớ mênh mang

Nhớ Thạch Hà, nhớ về Hà Tĩnh
Nhớ Nghi Xuân, nhớ dòng Sông Lam
Thương Hồng Lĩnh, thương qua Cam Lộ
Thương Đức Thọ, thương qua Hương Sơn
Hương Khê thương nhớ Vũ Quang
Cẩm Xuyên - Kẻ Gỗ, Kỳ Anh không sờn
Lại còn thương nhớ Hoàn Sơn
“Hoàn Sơn nhất đá”, keo sơn muôn đời

Qua Đèo Ngang, nhớ về Bà Huyện
Bà Huyện Thanh Quan, với Vịnh Đèo Ngang
“Dừng chân đứng lại trời non nước
Một mảnh tình riêng ta với ta”

Đi về Hà Tĩnh, còn nhớ không anh
Đi về Hà Tĩnh, còn nhớ không em
Đèo Ngang bên đó, Sông Lam bên này
Tình sâu nghĩa nặng nào khuây
Nhớ về Hà Tĩnh, đong đầy tình ta.

Hải Dương, quê tôi *(TP Hải Dương)*

Tháng 3 – 2007

Quê tôi ở tỉnh Hải Dương
Có nhiều sông rạch, ruộng vườn tốt tươi
Lúa vàng, reo nắng mỉm cười
Đồn điền, đón gió mở lời hoan ca
Trồng chè, bông vải, cà phê
Ngô, khoai, đậu, sắn, và dâu nuôi tằm
Bình Giang liền với Cẩm Giàng
Kế bên Thanh Miện, Ninh Giang, Tứ Kỳ

Thanh Hà, Gia Lộc ta đi
Kim Thành, Nam Sách thăm thì bên sông
Bước qua để nhớ Kinh Môn
Ghé thăm Kiếp Bạc, gợn hồn Chí Linh
Đền thờ Hưng Đạo thánh minh
Ba phen đại thắng Nguyên Mông kinh hoàng
Kiếp Bạc vách núi thành đồng
Góp phần giữ nước như sông Thái Bình
Hải Dương non nước quê mình
Nhớ bông dệt vải, nhớ tầm ươm tơ
Đi đâu cũng nhớ thương về
Hải Dương còn đó câu thề năm xưa.

Hải Phòng, quê tôi

(TP Hải Phòng, TX Đồ Sơn)

Tháng 3 – 2007

Hải Phòng phố cảng mênh mông
Nguyên Vịnh Bắc Bộ, biển đông nơi này
Hải Phòng năm cửa sóng lay (1)
Bức tranh thủy mặc tô bày Đồ Sơn
Đồ Sơn lại nhớ Sầm Sơn
Còn kia kiêu diễm Hạ Long tuyệt vời
Biển đông như đã đón mời
Bước đi chạnh nhớ Vũng Tàu, Nha Trang
Trở về thành phố Hải Phòng
Thành phố kỹ nghệ, kinh thương quê mình
Mười hai quận huyện thênh thênh
Mỗi nơi một vẻ như mình với ta
Nhắc qua Cát Hải, Cát Bà
Năm riêng ốc đảo mặn mà biển khơi
Hải Phòng tôi đó ai ơi
Khi ra Bắc Bộ đừng quên Hải Phòng
Bao phen chiến thắng ngoại xâm
Bạch Đằng dậy sóng, bạt hồn Bắc phương
Bao phen xâm thực Tây Phương
Bắc Bộ dậy sóng tư lừng hồn ai
Cũng đừng quên ghé ngày mai !!!

(1) Sông Thái Bình chạy ra cửa Thái Bình. Sông Văn Úc chạy ra cửa Văn Úc. Sông Lạch Tray chạy ra cửa Lạch Tray. Sông Cửa Cấm chạy ra Cửa Cấm. Sông Bạch Đằng chạy ra cửa Nam Triệu.

Hòa Bình, quê tôi

(TX Hòa Bình)

Tháng 3 – 2007

Quê em ở xứ Hòa Bình
Lắng nghe em kể xứ mình cho nha
Quê em rừng núi không hà
Một con sông chính, Sông Đà xinh xinh
Đổ vào hồ lớn Hòa Bình
Nước ăm ắp nước, băng mình chảy đi
Chảy đi còn nhắc thăm thì
Muốn tìm bóng nước, bước qua Sông Hồng
Người Mường sống thật là đông
Xen lẫn người Thái sớm hôm vui vầy
Người Kinh cũng kéo lên đây
Chan hòa êm ấm đong đầy tình ca
Lạc Sơn trông vẻ thật thà
Kỳ Sơn kết nghĩa mặn mà Lương Sơn
Yên Thủy, Lạc Thủy không sòn
Tân Lạc, Đà Bắc trắng vờn ven sông
Mai Châu e ấp ngóng trông
Cao Phong tao nhã mến lòng Kim Bôi
Nhu trắng nghiêng nửa lưng đồi
Nhu sao nhấp nháy ngỏ lời xa xa
Hòa Bình em đó, thật mà
Có ai muốn biết, ghé qua Hòa Bình
Bờ cây khép lá lưu hình
Núi rừng bỏ ngỏ tự tình non cao
Biết đâu, xin hỏi trăng sao !!!

Hung Yên, quê tôi

(TX Hưng Yên)

Tháng 3 – 2007

Hung Yên em ở Trung Châu
Chạy từ Sông Luộc nhập lưu Sông Hồng
Hung Yên em toàn đồng bằng
Nhiều con sông rạch ngập ngoằng đi qua
Em không nói tiếng kiêu sa
Nhất Kinh Kỳ, nhì Phố Hiến, thật là quê em
Văn Giang sánh bước Văn Lâm
Khi qua Kim Động, nhớ thăm Ân Thi
Mỹ Hào, Yên Mỹ thăm thì
Khoái Châu trăng vọn, nhớ gì đêm thâu
Hỏi nàng Tiên Lữ về đâu

Phù Cừ lên tiếng đã lâu lâu rồi
Hưng Yên em đó, ai ơi
Bên thời Hà Nội, bên thời Hà Đông
Bên thời áo lụa phơi sông
Bên thời áo gấm giữa dòng thành đô
Hưng Yên, một thoáng xa mơ
Thôi, không đi nữa, trở về Hưng Yên.

Khánh Hòa, quê tôi

(TP Nha Trang, TX Cam Ranh)

Tháng 3 – 2007

Ai có về Nha Trang
Miền thùy dương cát trắng
Giữa trời mây xanh biếc
Mênh mông rải nắng vàng

Khánh Hòa, quê tôi đó
Gom vẻ đẹp thiên nhiên
Tranh thêu, còn thiếu nét
Hoa gấm, còn thiếu duyên

Khánh Sơn, Khánh Vĩnh, Vạn Ninh
Đẹp thay Diên Khánh, vẹn tình Trường Sa
Ninh Hòa, ân nghĩa thiết tha
Cam Ranh mây nước mặn mà thùy dương
Trông xa ra biển điệp trùng
Cầu Đá, Hòn Yến, gọi hồn Hòn Tre

Nha Trang, em có nghe
Vỗ về, sông Bến Cát
Khói tỏa, hồ Đá Bàn
Sương phủ, đầm Nha Phu

Dốc đá, in hình soi sóng vỗ
Triền đồi, bóng nguyệt lộng trùng dương
Nha Trang sơn thủy hữu tình đó
Tình nhớ, thương tình, vạn nhớ thương.

Kiên Giang, quê tôi

(TX Rạch Giá, TX Hà Tiên)

Tháng 3 – 2007

Kiên Giang quê tôi, sông nước đôi bờ

Ai đi có nhớ, ai về có thương
Một dòng bên đục bên trong
Ai về Miệt Thứ, ai mong nhớ người

Kiên Giang quê tôi, một trời thương nhớ
Nhớ Rạch Giá, An Minh, Vĩnh Thuận
Nhớ Hà Tiên, Tân Hiệp, Kiên Lương
Châu Thành, Hòn Đất, Giồng Trôm
An Biên qua bến nổi liền Gò Quao
Còn kia Phú Quốc xa xa
Hòn Nghệ, Hòn Rái, Hòn Tre, Mũi Dừa
Rạt rào sóng đẩy xa đưa
Thuyền không đợi bến chưa vừa lòng ai

Hà Tiên quê tôi,
Điềm cuối Miền Nam, giáp Miền giáp Thái
Rạch Giá quê tôi,
Đền Nguyễn Trung Trực, uy hiển thánh linh
Chở che non nước của mình
Chan hòa vui sống, dân tình ấm no

Hà Tiên ơi, thạch động nên thơ
Rạch Giá ơi, sóng bạc xa mờ
Một sông nước chảy hai bờ
Bên trong bên đục, ai chờ nhớ ai.

Kon Tum, quê tôi

(Thị xã Kon Tum)

Tháng 3 – 2007

Quê em ở xứ Kon Tum
Núi rừng réo gọi Trường Sơn
Miên, Lào, hai phương góp gió
Đêm về tắm ánh trăng sao

Quê em ở xứ Kon Tum
Nhạc rừng vi vu tiếng hát
Chim rừng lạnh lót ngân vang
Phất phơ áo bay đón nắng
Bước đi thoăn thoắt nhịp nhàng

Dak Su, dak Nghe, dak Poine
Bao con sông nhỏ ngoan hiền
Nai vàng thông dong bờ suối
Là quê tôi đó, Kon Tum

Anh có nghe Đắc Hà, Đắc Tô
Anh có nghe Đắc Gleì, Ngọc Hồi
Em Kon Plông, Sa Thầy
Giữa miền cao nguyên đỏ

Người đồng bằng, lên cao, mới khó
Người miền cao xuống thấp, dễ ơi
Bập bùng xa đưa nhảy lửa
Ấm êm một mái cuộc đời

Anh cất chòi, cao cao mé núi
Em lều tranh, thấp thấp ven rừng
Cho rừng nghiêng nghiêng bóng núi
Chan hòa, cuộc sông Kon Tum.

Lâm Đồng, quê tôi

(TP Đà Lạt, TX Bảo Lộc)

Tháng 3 – 2007

Đà Lạt mến yêu, thành phố sương mù
Lâm Đồng núi rừng, một vùng mênh mông
Nói đến Việt Nam, nơi nào nghỉ mát
Đà Lạt ứng liền, bậc nhất Việt Nam

Đà Lạt mến yêu, thành phố sương mù
Suối Vàng, Suối Bạc, nét đẹp thiên thu
Có Hồ Xuân Hương, có Hồ Than Thở
Đồi Thông Hai Mộ, như một giấc mơ

Kia, Lâm Hà, Bảo Lâm, Cát Tiên
Kia, Đức Trọng, Đạ Huoai, Đạ Tẻh
Di Linh, Bảo Lộc, nổi tiếng danh trà
Đơn Dương châu thành, lâm sản Lạc Dương

Đà Lạt mến yêu, thành phố sương mù
Một lần đến rồi, ai nhớ, ai quên
Gởi gió ngàn bay, gởi làn mây trắng
Trắng gác đầu non, phố lạnh lên đèn

Đà Lạt ơi, thành phố sương mù
Đà Lạt ơi !
Đà Lạt ơi !
Thành phố tôi yêu.

Lai Châu, quê tôi

(TX Điện Biên Phủ)

Tháng 3 – 2007

Quê em vùng Lai Châu
Hoàng Liên Sơn, bước mau
Vàng trắng nghiêng đỉnh đầu
Óng vàng soi mái tóc

Quê em vùng Lai Châu
Gió rừng phơn phớt má
Nắng rừng xuyên kẽ lá
Roi giọt nắng loanh quanh

Trung – Lào, hai phương mỗi mắt
Ngắm nhìn cô gái Lai Châu
Trăng sao, đôi hờn man mác
Thế nhân, dễ mấy tìm cầu

Hoàng Liên Sơn cao nhất
Chỉ tám tấc, tiếc thôi
Buồn không, người phương ấy
Đừng mơ ước chi nào

Quê em vùng Lai Châu
Đẹp từ bên Mường Lay
Đẹp đến chôn Mường Lè
Nhờ Sìn Hồ, Phong Thổ
Nên đẹp như Tòa Chùa

Anh đứng từ Tuần Giáo
Anh đứng từ Điện Biên
Nhìn bông lai tiên cảnh
Lai Châu, đẹp nhất mọi miền.

Lạng Sơn, quê tôi

(TX Lạng Sơn)

Tháng 3 – 2007

Lạng Sơn quê tôi
Một trong 6 tỉnh địa đầu phương Bắc
Một trong cửa ngõ đường bộ, gần nhất thủ đô
Quê hương ta, vẻ vang sự nghiệp, cơ đồ

“Anh hùng tử, khí hùng bất tử”

Nhớ Đồng Đăng, mắt hoen mờ lệ sử
Nhớ Chi Lăng, bạc phai áo chiến bào
Văn Lãng, Cao Lộc rạt rào
Lộc Bình, Văn Quan tê tỉ

Tràng Định giữ yên vị trí
Đình Lập trấn thủ biên cương
Bình Gia, nhắc đến nhớ thương
Bắc Sơn, Hữu Lũng khói hương chưa tàn

Lạng Sơn quê tôi
Có động Tam Thanh
Có Phố Kỳ Lừa
Anh quyết Kỳ Cùng
Em nhớ Vọng Phu

Quê tôi ở tỉnh Lạng Sơn
Sắt son không nhạt, đá mòn không phai
Lạng Sơn tình sử vương dài
Vẽ tranh bất tuyệt treo đài biển dâu
Sơn hà Nam quốc minh châu
Việt Nam sông núi, địa đầu Lạng Sơn.

Lào Cai, quê tôi

(TX Lào Cai, TX Cam Đường)

Tháng 3 – 2007

Lào Cai quê tôi,
Ngảng đầu phương Bắc, chân duỗi phương Nam
Nhu Hồng Hà nước chảy mênh mang
Nhu thượng du, núi rừng hùng vĩ

Thủ phủ Lào Cai, trấn ngay Hà Khẩu
Bát Xát đây, vách núi thành đồng
Mường Khương đây, sừng sững non sông
Một động thủ, Bảo Yên, Bảo Thắng

Yên Bàn, ngảng lưng trời, đỡ nắng
Than Uyên, trèo dốc đá, che mưa
Sa Pa, tuyết nhân thế bốn mùa
Thử hỏi, tìm đâu ra trong hoàn vũ

Thiên nhiên, khéo dày công từ thuở

Khi đất trời chuyển mạch lúc hồng hoang
Một Sa Pa, không thể có đâu hơn
Hoa vũ trụ, thăm tô vùng Việt Bắc

Lào Cai ơi, hoàng hôn chưa kịp tắt
Thấp khung trời đã có ánh sao đêm
Hay vàng trắng khi khuyết tận đáy liềm
Ta vẫn có Sa Pa, lờng lờng quá.

Long An, quê tôi

(Thị xã Tân An)

Tháng 3 – 2007

Long An quê tôi,
Vàm Cỏ Đông, Vàm Cỏ Tây, đi về một mối
Tân Hưng, Vĩnh Hưng, Mộc Hóa, bên này
Đức Huệ, Đức Hòa, Bến Lức, bên kia
Tân Thạnh, Thạnh Hóa hát ca
Thủ Thừa, Tân Trụ, chan hòa Tân An
Cần Giuộc, Cần Đước vang vang
Cho dòng Vàm Cỏ lan man Châu Thành

Long An quê tôi, ai còn có nhớ
Lòng Nhật Tảo, xác tàu còn đó
Nguyễn Trung Trực, sử tích lưu danh
Nêu cao chí khí hùng anh
Của người dân Việt ngàn năm không sờn

Long An quê tôi,
Hàng dừa nước thẹn thùng khép lá
Tà áo ai gió phát bay bay
Gạo Nàng Thơm ửng nắng hây hây
Khóm Lương Hòa dịu ngọt thanh thanh

Vàm Cỏ Đông, anh đi
Vàm Cỏ Tây, em đợi
Những bờ kênh giao nối
Trăng lặn sóng thì thăm

Long An quê tôi
Sông nước mênh mang
Thơm thơm mùa lúa mới
Ươm tình sống chứa chan.

Nam Định, quê tôi

(TP Nam Định)

Tháng 3 – 2007

Nam Định quê tôi ai có nhớ
Vùng đất thanh bình giữa hai sông
Biển đông sóng vỗ reo bờ cát
Sông Đáy cong cong đỡ Sông Hồng

Nhớ Ý Yên, nhớ về Giao Thủy
Nhớ Trực Ninh, Nam Trực, Xuân Trường
Nhớ Mỹ Lộc, Vụ Bản, Nghĩa Hưng
Thương Hải Hậu sông trăng đầy sóng

Chờ ngày lên, Thái Bình gọi nắng
Đợi đêm về, gác mái hoàng hôn
Để lắng nghe nỗi nhớ chưa mòn
Nhớ Phủ Giầy - Quỳnh Hoa Công Chúa (1)

Và để nhớ, Đền Thành Vàng muôn thuở (2)
Nơi sản sinh những người kiệt xuất Nhà Trần
Dù trải qua : phong sương, tuế nguyệt, phù vân
Không phai mờ những tấm gương rạng soi kim cổ

Nhớ không anh, Nam Định quê tôi
Nhớ không em, Nam Định quê tôi
Sử tích còn ghi
Lưu truyền mãi mãi.

(1) Công Chúa Liễu Hạnh, dân đất Bắc tôn là Bà Chúa Liễu Hạnh, lập đền Phủ Giầy tại Vụ Bản để thờ Bà. Tục truyền, bà là một vị tiên tên Quỳnh Hoa, bị đày xuống trần gian, thời Vua Lê Anh Tôn, làm con của ông Lê Thái Công, thôn Vân Cát, xã Yên Thái, Vụ Bản.

(2) Đền Thành Vàng, được lập để thờ các vua Nhà Trần, tại làng Tức Mạc, huyện Mỹ Lộc. Làng Tức Mạc là quê hương chính của các vua Nhà Trần vậy.

Nghệ An, quê tôi

(TP Vinh, TX Cửa Lò)

Tháng 3 – 2007

Quê tôi vùng đất Nghệ An
Nghĩa Đàn thơm tiếng, Nam Đàn thơm danh
Hưng Nguyên sát thành phố Vinh
Nghị Lộc ngắm nghé xinh xinh Cửa Lò
Diễn Châu cát trắng nên thơ

Quỳnh Lưu sóng vỗ ven bờ biển đông
Quỳ Châu tựa cửa Quế Phong
Quỳ Hợp vén lối Con Cuông, Tân Kỳ
Yên Thành lên tiếng thâm thì
Đô Lương ai nhớ, ai về Thanh Chương
Anh Sơn có nhớ Kỳ Sơn
Bên dòng Sông Cả, Tương Dương ai cùng
Nghệ An rừng núi chập chùng
Trường Sơn mờ khói vẫy vùng biển khơi
Nghệ An thế núi lưng đồi
Đi đâu cũng nhớ tình người Nghệ An.

Ninh Bình, quê tôi *(TX Ninh Bình, TX Tam Điệp)* Tháng 3 – 2007

Ninh Bình quê tôi, cực nam đất Bắc
Gói đầu Thanh Hóa, cực bắc Miền Trung
Bên dòng Sông Đáy, nước chảy vang vang
Nhìn ra biển khơi, trùng trùng sóng vỗ

Hoa Lư xưa, cờ lau Bộ Lĩnh
Là kinh đô, một thuở Đinh – Lê
Tam Điệp xưa, Hưng Đạo quyết thề
Đình Công Tráng, một thời kháng Pháp

Ai về Ninh Bình, vùng đất quê tôi
Thăm Gia Viễn, Nho Quan đưa tay bên đó
Thăm Yên Mô, Yên Khánh nối tay bên này
Còn Kim Sơn lác biển sóng lay
Như bàn tay đỡ vòm trời thơ mộng

Nhớ không em, sông Vân, núi Thúy (1)
Nhớ không em, thạch động Thiên Tôn
Hoa Lư ơi, nước chảy đá mòn
Còn Ninh Bình, còn đây thương nhớ.

(1) Sông Vân gọi đủ là sông Vân Sàng. Núi Thúy gọi đủ là núi Dục Thúy. Sông Vân bao bọc ba mặt quanh núi Thúy, núi Thúy chỉ còn một mặt dính vào đất liền, ngay giữa tỉnh lỵ.

Ninh Thuận, quê tôi (Thị xã Phan Rang)

Tháng 3 – 2007

Ai về Ninh Thuận, quê hương tôi
Phổ cát bụi bay, gọi nắng bốn mùa
Gắn liền Phan Rang, Tháp Chàm trầm lắng
Để nhớ nhung thừa, một thoáng xa xưa

Phan Rang tôi ơi !
Tháp Chàm tôi ơi !
Đôi mắt xa đưa, hoen mờ cổ sử
Có những đêm về, hồn mộng Chiêm xưa
Lệ thấm bờ mi, nhỏ giọt thấm mưa
Khói tỏa bay bay, như tháp hương Chàm

Ninh Thuận quê tôi
Vật đổi sao dời
Nước lở cát bồi
Mây trắng mênh mang

Kìa, Ninh Phước, Ninh Hải
Kìa, Bác Ái, Ninh Sơn
Bao sông Con, đổ về Sông Cái
Lại, Cà Ná, Mũi Dinh, Hòn Đỏ, Hòn Chồng

Anh và tôi, chan hòa điệu sống
Tôi và anh, muối mặn tình nồng
Nước chảy qua cầu
Biển lắng chìm sâu
Nước chảy qua cầu
Biển lắng chìm sâu.

Phú Thọ, quê tôi

(TP Việt Trì, TX Phú Thọ)

Tháng 3 – 2007

Phú Thọ quê tôi
Nửa thời gói mộng thượng du
Đồi cao núi thẳm sương mù rừng sâu
Nửa thời gói mộng trung châu
Hai miền xuôi - ngược, bắc cầu lại qua
Kinh – Hoa - Mường – Mán chan hòa
Đồn điền, nương, rẫy, đơm hoa bốn mùa
Ruộng đồng phe phẩy gió lùa
Tre, mây, gỗ, lá nắng mưa che mình

Hồng Hà uốn khúc lượn quanh
Sông Lô, sông Hắc, nước xanh xanh rì
Khởi từ thành phố Việt Trì
Em thì Thanh Thủy, anh thì Lâm Thao
Thanh Ba rẽ lối Sông Thao
Hạ Hòa hai nửa nằm cao trên đầu
Đoan Hùng núi nhớ rừng sâu
Yên Lập cây cối nhuộm màu Thanh Sơn
Phù Ninh gió thoảng từng cơn
Tam Nông xuống thấp mưa nguồn bụi bay
Miền Xuôi miền Ngược tháng ngày
Anh bên núi dốc, em đây lưng đồi
Nhớ thương Phú Thọ ai ơi
Tình người Phú Thọ vang lời hát ca.

Phú Yên, quê tôi

(Thị xã Tuy Hòa)

Tháng 3 – 2007

Quê hương tôi, vùng đất Phú Yên
Không giàu sang, lắm bạc, nhiều tiền
Nhưng hai hai, chung đôi sánh bước
Nên muôn đời không thể nào quên

Huyện Sông Cầu, còn có Sông Cầu
Huyện Sông Hinh, bên Hồ Sông Hinh
Lại Đồng Xuân, Sơn Hòa kết mối
Còn Tuy An, sát nách Tuy Hòa

Sông Đà Rằng, vòng quanh uốn khúc
Sông Kỳ Lô, dẫn lối xa xa
Cù lao Xanh, thì thềm biển nhớ
Biển bao la, vỗ, Hòn Mái Nhà

Phú Yên ơi, quê hương ta đó
Tuy Hòa ơi, thị xã nên thơ
Gối hai phương, hai đèo, hai ngã
Nên đi đâu, đi khó, dễ về

Tôi đưa anh đi về
Tôi đưa em đi về
Hai ngã, hai đèo
Vùng đất Phú Yên.

Quảng Bình, quê tôi

(TX Đồng Hới)

Tháng 3 – 2007

Ai về Quảng Bình, vùng đất quê tôi
Dừng chân đứng lại đôi lời nhớ ghi
Đến đây, đừng có ngại chi
Nỗi niềm còn đó, ai vì, có nghe

Đến Đồng Hới, thăm thì biển gọi
Đến Quảng Ninh, thăm thăm Hạ Lào
Sông Gianh ơi, hồn sử rạt rào
Lệ Thủy ơi, lung linh Bến Hải
Nhớ Bồ Trạch, lại thương Quảng Trạch
Nhớ Tuyên Hóa, lại thương Minh Hóa

Biển Đông ngàn sóng
Trường Sơn ngàn trùng
Thương quá Quảng Bình
Núi Bắc liền Nam

Tự ngàn xưa, là tiền đồn bảo quốc
Mấy trăm năm, làm đầu cầu mở cõi xuyên Nam
Bắt ngang Đồng Hới - Quảng Bình
Nước non một giải, quê mình thăm tươi

Quảng Bình, vùng đất quê ta
Còn thêm thạch động Phong Nha tuyệt vời
Dừng chân, nhắn gửi đôi lời
Quảng Bình tôi đó, muôn đời nhớ thương.

Quảng Nam, quê tôi

(TX Tam Kỳ, TX Hội An)

Tháng 3 – 2007

Hội An - Quảng Nam, thành phố cổ
Tam Kỳ thị xã, kết tơ duyên
Cho người xứ Quảng, quê tôi đó
Địa linh nhân kiệt của một miền

Điện Bàn, Đại Lộc, nổi Duy Xuyên
Hiệp Đức, Quế Sơn, kết Huyện Hiên
Nam Giang, Phước Sơn, Trà My nữa
Thăng Bình, Tiên Phước, dệt Núi Thành

Trăng gió hữu tình soi non nước
Thu Bồn quyên quyện hát Vu Gia
Cửa Đại, An Hòa, reo Dung Quất
Quảng Nam tôi đó, đượm tinh ca

“Eng, không eng, tết đèn đi nghèo”
“Úi chui chóa, ngọt lưa, tơ tầm” (tơ tầm)
Thương quá chừng cái xứ Quảng Nam
Nói một lời đóng cột mắt đình

Nhớ miền trung Quảng Nam yêu dấu
Ta hẹn nhau, cùng đón nhau về
Thời gian gởi nhớ trôi năm tháng
Ta đón nhau về, trọn tình quê.

Quảng Ngãi, quê tôi

(Thị xã Quảng Ngãi)

Tháng 3 – 2007

Quê hương tôi Quảng Ngãi cần khô
Mé gỏi cao nguyên, mé vồ bờ
“Quảng Ngãi hay lo” là thế đó
Của, thời, gian khó, có công cho

Quảng Ngãi ơi tình nghĩa nặng tình
Ngày đầu đời thưở mới vừa sinh
Khi lớn lên đi đây đi đó
Đi đến đâu cũng nhớ quê mình

Nhớ : Sơn Hà, Sơn Tịnh, Sơn Tây
Nhớ : Bình Sơn, Lý Sơn, dạn lòng
Thương : Đức Phổ, Nghĩa Hành, Tư Nghĩa
Thương : Ba Tơ, Mộ Đức, Minh Long

Trà Bồng nhẹ ru Trà Khúc
Nam Châm sóng đầy Sa Huỳnh
Sông Vệ ngập ngừng Cửa Lở
Chợ Chùa thư thả ngắm trăng

Quảng Ngãi ơi !
Quảng Ngãi ơi !
Dù sống ở đâu
Lòng nhớ dạn lòng !

Quảng Ninh, quê tôi

(TP Hạ Long, TX Cẩm Phả, TX Mông Cái, TX Uông Bí)

Tháng 3 – 2007

Quảng Ninh, sơn thủy nhất trời đông
N như một kỳ quan, đó Hạ Long
N như một Trúc Lâm, đó Yên Tử
Nhắc hai, cũng đã nhất non sông

Quảng Ninh quê tôi
Tỉnh cực bắc còn reo sóng biển
Tỉnh đầu tiên, liền biên giáp Trung Hoa
Tỉnh ven biển, gỏi núi rừng chát ngất
Nghề biển vui đây, nghề quặng phủ trầm kha

Cẩm Phả ơi, nhớ Vân Đồn, Móng Cái
Yên Hưng ơi, nhớ Hoàn Bồ, Bình Liêu
Uông Bí ơi, nhớ Quảng Hà, Ba Chẽ
Tiên Yên ơi, nhớ Cô Tô, Đông Triều

Quảng Ninh quê tôi, lạ không anh
Vớ ba Thị xã, một tỉnh thành
Hỏi nơi nào một thành ba thị
Ngoài Quảng Ninh, không thể có thêm

Hạ Long khéo vẽ bức dư đồ
Thạch động nghiêng trời, đầy sóng xô
Tiên cảnh cố châu xin đến viếng
Thế nhân tâm tắc, ngủ còn mơ.

Quảng Trị, quê tôi

(TX Quảng Trị, TX Đông Hà)

Tháng 3 – 2007

Ai về Quảng Trị, quê hương tôi
Nửa mảnh căn khô, vất núi đồi
Nửa mảnh chênh vênh, trèo biển cả
Hỡi người Quảng Trị của tôi ơi

Đây, Đa Krông, Hướng Hóa, Gio Linh
Kia, Cam Lộ, Triệu Phong, Đông Hà
Vĩnh Linh, Hải Lăng, hai đầu hai ngã
Ngược ra Miền Bắc, xuôi về Miền Nam

Ri, Bến Hải, đây rồi
Rúa, Thạch Hãn, kia thôi
Soi Cửa Tùng, Cửa Việt
Nhớ quê tôi đời đời

Nhớ Cổ Thành còn lưu dấu tích
Nhớ đến thời mở nước xa xưa
Nhớ lần ranh con đồ vĩ tuyến
Quảng Trị ơi, biết nói sao vừa

Tôi đi về Quảng Trị quê tôi
Thắp ngọn đèn khuya viết những lời
Tình tự, nỗi niềm trao nhau đó
Cho người Quảng Trị của tôi ơi.

Sài Gòn, thành phố mến yêu

Tháng 3 – 2007

Sài Gòn, thành phố mến yêu
Phố xá công viên, thanh tú mỹ miều
Hạnh phúc phú cường, vươn cao rực sáng
Sức sống thăng hoa, đẹp nhất đô thành

Sài Gòn, hòn ngọc viễn đông
Ba trăm năm rạng rỡ non sông
Ba trăm năm đi vào lịch sử
Vang danh bốn phương, giòng giống Lạc Hồng

Sài Gòn, còn nhớ không em
Bốn tỉnh ven biên, bảo bọc châu thành
Mười một quận năm nào
Nay phát triển hăm hai
Từ Quận 12, băng ra Thủ Đức

Bình Chánh, Hóc Môn, đi tới Củ Chi
Bình Thạnh, Phú Nhuận, ta bước chân đi
Gò Vấp, Tân Bình, hòa vang lên tiếng
Nhà Bè, Cần Giờ, còn nhớ không em

Sài Gòn, còn nhớ không em
Nhớ Chợ Bến Thành, nhớ phố Thanh Đa
Nhớ Chợ An Đông, nhớ Bến Bạch Đằng
Nhớ sông Nhà Bè, phân hai nước chảy

“Nhà Bè, nước chảy chia hai

Ai về Gia Định, Đồng Nai thì về”
Nhà Bè, nước chảy đó đây
Ai về bên đó, bên đây thì về.

Ôi, nhớ Sài Gòn, thành phố mến yêu
Nhớ những đêm khuya, nhớ những buổi chiều
Nhớ lúc lang thang, đèn mờ giăng mắc
Để nhớ Sài Gòn, thành phố tôi yêu.

Nhớ Sài Gòn

Tháng 3 – 2007

Sài Gòn ơi !
Nhớ Sài Gòn, dâng tràn trong nỗi nhớ
Nhớ Sài Gòn, ôi niềm nhớ không tên
Có những đêm, rơi vào giấc ngủ quên
Choàng thức dậy, giọt buồn lăn trên má

Sài Gòn ơi !
Nhớ Sài Gòn, con đường nào xanh lá
Con đường nào, in dấu, bước chân đi
Chiếc lá khô phơi cát bụi thâm thì
Phố xá khuya, đèn mờ giăng xanh đỏ

Nhớ Sài Gòn, nét đan thanh kết sử
Ba trăm năm, hòn ngọc viễn đông
Ba trăm năm, minh châu trời Nam
Cho nước Việt thành ba miền rạn vỡ

Sài Gòn ơi !
Nhớ Sài Gòn, lâng lâng trong nỗi nhớ
Nhớ hừng đông, nắng gọi, phố vươn lên
Nhớ chiều về, nắng ngủ, kéo hoàng hôn
Nhớ phố thị, về khuya, còn vui sống

Sài Gòn ơi !
Nhớ Sài Gòn, như tình yêu muôn thuở
Nhớ Sài Gòn, như tình nhớ thiết tha
Thời gian qua, không nhòa nhạt phôi pha
Thời gian tới, vẫn ngời ngời tươi sáng

Sài Gòn ơi,
Sài Gòn ơi,
Hòn ngọc viễn đông

Minh châu trời Nam,
Rực sáng !!!

Sơn La, quê tôi

(TX Sơn La)

Tháng 3 – 2007

Quê em miền Sơn La
Núi đồi vang tiếng hát ca
Chim muông hòa reo trời khúc
Nhạc rừng theo gió bay xa

Quê em miền Sơn La
Nước reo róc rách Sông Đà
Nước reo gập ghình Sông Mã
Rì rào suối nhỏ ngân nga

Từ Quỳnh Nhai, đến Sông Mã, Thuận Châu
Từ Mai Sơn, đến Mường La, Yên Châu
Bắc Yên, Phù Yên hai mối
Mộc Châu kê gỏi mộng đầu

Quê em miền Sơn La
Núi liền Thanh Hóa thật xa
Chạy lên trùng trùng Việt Bắc
Bờ Tây, bát ngát Thượng Lào

Sơn La quê em
Ngàn cây reo gió
Ngàn lá đón sương
Ngọn cỏ bên đường
Ghi dấu thương thương

Sơn La quê em
Hóc đá làm nhà
Núi đồi che nắng
Rừng kín đan mưa
Thiên nhiên hòa vang tiếng hát
Hát cùng cô gái Sơn La.

Sóc Trăng, quê tôi

(Thị xã Sóc Trăng)

Tháng 3 – 2007

Ai về Sóc Trăng, quê hương tôi
Cuối dòng Hậu Giang, cát lở bồi
Biển Đông tràn sóng, thi nhau vỗ
Chan bờ muối mặn, sóng đầy vơi

Ai về Sóc Trăng, thương người Việt – Miên
Cả hai chung sông, qua rạch, qua kênh
Múa “Lâm Thâm” nhẹ nhàng uốn khúc
Giải xà rồng muôn sắc muôn màu

“Bòn tâu na”, ai biết đâu
Long Phú bên đó, Vĩnh Châu bên này
Thạnh Trị, Mỹ Tú, dang tay
Kế Sách rộng mở, đong đầy Mỹ Xuyên

Như Biển Đông rạt rào sóng biếc
Như Hậu Giang, cuối ngọn vơi đầy
Sóc Trăng tôi đó, còn đây
Việt – Miên hòa ái, vui vầy tình ca

Sóc Trăng quê tôi
Muối mặn mềm môi
Đi đâu cũng nhớ
Nhớ về Sóc Trăng.

Tây Ninh, quê tôi

(Thị xã Tây Ninh)

Tháng 3 – 2007

Ai về Tây Ninh, vùng đất quê tôi
Tòa thánh Tây Ninh, hoành tráng huy hoàng
Có núi Bà Đen, uy linh ngự trấn
Có Vàm Cỏ Đông, bàng bạc vô vàn

Dương Minh Châu, Gò Dầu, Trảng Bàng bên đó
Bốn huyện giáp Miên, liên tiếp bên này
Tân Châu, Tân Biên, rừng thiêng biên giới
Châu Thành, Bến Cầu, sóng nước nhẹ lay

Kìa, Hồ Dầu Tiếng, mênh mông
Kìa, bờ Suối Đá, là ngà
Rời Kà Tum, Xa Mát
Rời Nước Đục, Tha La

Tây Ninh, quê hương tôi
Từ thời mở nước lâu rồi
Một phần sinh thể Việt Nam
Bảo tồn đến tận ngày mai

Ai về Tây Ninh, vùng đất quê tôi
Đất thánh, núi Bà
Tình nghĩa mặn mà
Nước chảy đá mòn
Không thưở nào phai.

Thái Bình, quê tôi

(TX Thái Bình)

Tháng 3 – 2007

Ai về Thái Bình quê hương tôi
Đồng bằng lớn nhất xứ trung châu
Bốn sông thì thâm reo biển cả
Phù sa màu mỡ đất tô bồi

Em đứng Sông Hồng, anh chờ Sông Luộc
Em Sông Trà Lý, anh Sông Diêm Hộ, ra khơi
Bốn dòng nếm biển mặn môi
Thái Bình thấm thiết vang lời hát ca

Ta sẽ đi thăm
Tiền Hải, Thái Thụy ven bờ
Quỳnh Phụ bên đó đợi chờ Vũ Thư
Kiến Xương thơ mộng lắm ư
Đông Hưng bèn gót bước qua Hưng Hà

Nhớ về Thái Bình
Viếng Chùa Keo, thăm Khổng Minh Không (1)
Viếng Tiên La, thăm Bát nạo phù Tướng (2)
Và còn nữa, biết bao đền thờ quyện khói
Để nhớ Thái Bình, vùng đất quê tôi.

(1) Chùa Keo nằm tại làng Dũng Nghĩa, có thờ Thiên sư Khổng Minh Không, một quốc sư thời nhà Lý.

(2) Làng Tiên La, có đền thờ Bà Bát nạo phù Tướng, một nữ tướng của Hai Bà Trưng.

Thái Nguyên, quê tôi

(TP Thái Nguyên, TX Sông Công)

Tháng 3 – 2007

Thái Nguyên tôi ở trung du
Trung châu cũng giáp, thượng du cũng liền
Sông Cầu đồng thấp một miền
Băng lên rừng núi triền triền mênh mông
Chiều về, đỏ bóng hoàng hôn
Đầu hôm, đã hiện vàng trắng óng vàng
Có nhiều hang động mênh mang
Danh lam thắng tích khang trang mỹ miều
Thái Nguyên tôi thật đáng yêu
Chứa chan sự sống, nâng niu dân tình
Phú Bình hoa lá xinh xinh
Phú Lương tươi tốt, ven mình bên sông
Đông Hồ nhớ viếng Chùa Hang
Đại Từ ân đức, an nhàn Phở Yên
Định Hóa núi thăm rừng thiêng
Võ Nhai đồi dốc nối liền thượng du
Thái Nguyên quê của ta ơi
Bên Hồ Núi Cốc, ngỏ lời nhau nghe
Đi đâu cũng nhớ trở về
Thái Nguyên yêu dấu, ước thề có nhau
Dù cho mưa dãi nắng dẫu
Nhớ thương một thuở ban đầu Thái Nguyên.

Thanh Hóa, quê tôi

(TP Thanh Hóa, TX Bỉm Sơn, TX Sầm Sơn)

Tháng 3 – 2007

Thanh Hóa quê tôi, non sông liền mối
Hai mươi bốn huyện, nối kết liên đài
Một thành phố, hai thị xã hoa cài
Tạo thành khối sơn lâm trăn thủy

Ai về Thanh Hóa, có nhớ Sầm Sơn
Nhớ Bỉm Sơn, lại nhớ Nga Sơn
Nhớ Triệu Sơn, lại nhớ Quan Sơn
Còn đây Cẩm Thủy, Thọ Xuân thuở nào
Sơn sơn, thủy thủy thanh tao
Cho người Thanh Hóa rạt rào mến thương

Núi Tùng ơi, Triệu Trinh lưu dấu
Tây Đô ơi, nghĩa sĩ anh linh
Lam Sơn ơi, áo vải phật Minh

Dựng xây non nước của mình
Ngàn năm còn đó, bóng hình không phai

Thanh Hóa quê tôi,
Khi thời phát nghĩa dựng cờ
Khi thời gói mộng trăng mơ đẹp tình
Đi đâu cũng nhớ quê mình
Bên dòng Sông Mã, nặng tình thiết tha.

Thừa Thiên, quê tôi

(Thành phố Huế)

Tháng 3 – 2007

Ai đã từng biết Huế,
Quê hương tôi, vùng đất thân kinh
Vọng Cố Đô, trăm thương ngàn nhớ
Thừa Thiên ơi, in bóng vương hình

Bao lăng tẩm, đền đài, còn đó
Nội - ngoại thành, di tích, còn đây
Cầu Trường Tiền, sáu vại, mười hai nhịp
Dòng Hương Giang, năm tháng vui đầy

Hương Thủy, Hương Trà, a, A Lưới
Quảng Điền, Phong Điền, phú, Phú Vang
Nam Đông bên nớ, ni Phú Lộc
Mô, ghé Phú Bài, tề Thuận An
(Cánh gió – Phú Bài, nước – Thuận An)

Ai đã từng biết Huế
Ai chưa biết chi ai
Cố đô xa xưa đó
Nay tình kết phương đài

Đàn Nam Giao, ai thương ai nhớ
Núi Ngự Bình, ai ngắm ai trông
Nón bài thơ nghiêng nghiêng mái dẫy
Mỗi đi về, còn nhớ, đêm đông !!!

Đèo Hải Vân, thiên nhai vọng nguyệt
Biển Thái Bình, hải giác chờ trăng
Hai phương há biết làm sao trọn
Hèn chi man mác ánh trăng ngàn.

Tiền Giang, quê tôi

(TP Mỹ Tho, TX Gò Công)

Tháng 3 – 2007

Tiền Giang quê tôi, đẹp lắm ai ơi
Đẹp như sông nước, của người Tiền Giang
Mới vừa ghé đến Mỹ Tho
Đã nghe thơm phức, Nàng Thơm - Chợ Đào
Đông – Tây, dùng bước chưa qua
Có con nhạn trắng la đà Gò Công
Cái Bè, Cai Lậy ven sông
Kênh Xáng – Tân Phước, chèo ghe Châu Thành
Tiền Giang quê tôi,
Cửa ngõ xuôi Nam
Đầu cầu Đồng Tháp
Mỹ Thuận ơi, biết mấy trăm năm
Dùng chân mỗi gôi, chưa qua được phà
Mỹ Thuận ơi, thương quá hôm nay
Hai bên mấy lối, xe qua ào ào
Cảm cơ công đức thanh cao
Tặng thêm sức sống ngọt ngào Miền Nam
Tiền Giang ơi,
Tiền Giang ơi,
Gò Công, nhạn trắng la đà
Mỹ Tho, ai nhớ Chợ Đào – Nàng Thơm

Trà Vinh, quê tôi

(Thị xã Trà Vinh)

Tháng 3 – 2007

Quê em, ở sát biên Đông
Hai bên mấp mé, hai sông, mấy bờ
Cổ Chiên, hai nhánh lững lờ
Hậu Giang, hai nẻo, đợi chờ Biên Đông
Đố anh, có biết đâu không
Trà Vinh em đó, biết không, chưa nào
Cầu Ngang, ngay cửa Cung Hầu
Trà Cú, cuối ngọn của dòng Hậu Giang
Men lên, sẽ gặp Tiểu Cần
Cầu Kè, một mối, có ngân ngại chi
Càng Long, kể đó bước đi
Qua Sông Láng Thế, gặp ngay Châu Thành
Muốn đi Duyên Hải không anh
Bốn mùa sóng vỗ gặp ghình Biên Đông

Ai về, có nhớ ai không
Trà Vinh em đó, chờ mong ai về.

Tuyên Quang, quê tôi (TX Tuyên Quang) Tháng 3 – 2007

Tuyên Quang quê tôi, giữa miền thượng du
Rừng núi điệp trùng, dốc đèo hiu hắt

Lâm sản, khoáng sản, mở một trời gai góc
Rẫy bắp, nương khoai, nằm vắt vãnh lưng đèo
Nhà lá, nhà sàn, đeo vách đá cheo leo
Người Tuyên Quang, vẫn bình yên vui sống

Mường, Mán, Thổ, Mèo cùng nhau đồng vọng
Như núi rừng hòa điệp khúc ngân vang
Đưa tay lên, vói được ánh trăng vàng
Xòe bàn tay, đón ngàn sao lấp lánh

Mùa hè đến, đâu cần máy lạnh
Mùa đông về, không đung bếp ga
Người dân tôi chẳng ngại những trầm kha
Vẫn sinh tồn và ngày ngày vươn tới

Tuyên Quang quê tôi
Tiếng Sông Lô, băng thác ghềnh nhả gỏi
Tiếng Sông Gâm, vượt đèo dốc kêu vang
Cho người dân sống Tuyên Quang
Chiêm Hóa vờn núi, Na Hang đùa rừng
Hàm Yên, cây cối chập chùng
Yên Sơn đeo đá, vui cùng Sơn Dương
Tuyên Quang tình tự vẫn vương
Tuyên Quang thẳng tiến trên đường tương lai.

Vĩnh Long, quê tôi (Thị xã Vĩnh Long) Tháng 3 – 2007

Quê tôi, vùng đất Vĩnh Long
Hai sông nước chảy song song hai bờ
Cổ Chiên, Sông Hậu nên thơ
Có Sông Mang Thít, se tơ hai dòng
Long Hồ, hai nửa ven sông

Vũng Liêm cũng thế, Trà Ôn cũng đồng
Bình Minh, sánh bước Tam Bình
Không kênh thì rạch, vẹn tình đôi ta
Vĩnh Long vui sống chan hòa
Cù Lao Cái Các cùng Cù Lao Mây
Vĩnh Long tôi ở bên này
Qua Cầu Mỹ Thuận, miền Tây đây rồi
Muốn thăm nét đẹp Cần Thơ
Cái Vồn – Bình Thủy, ngang bờ Hậu Giang
Vĩnh Long, còn đó âm vang
Ai qua, có nhớ bên đàng, Vĩnh Long.

Vĩnh Phúc, quê tôi

(TX Vĩnh Yên)

Tháng 3 – 2007

Vĩnh Phúc quê tôi
Nằm bên Sông Lô, kết thương Sông Hồng
Bạch Hạc bây giờ, là Phong Châu xưa
Kinh đô Hồng Bàng, từ thời khai quốc
Tuế nguyệt rêu mờ, nền cũ nắng mưa

Vĩnh Phúc quê tôi
Là quê hương Trung Nhị, Trung Trắc
Bạc Nữ Vương non nước trời Nam
Thân nữ nhi trầm mình Sông Hát
Mê Linh ngàn năm, hình bóng không nhà

Vĩnh Phúc quê tôi
Vĩnh Tường ơi
Nhớ đền thờ đời Hùng Vương mười tám
Hồn phách My Nương, phảng phất nơi này
Thỏ Tang ơi,
Nhớ Nguyễn Thị Giang tử tiết nơi đây
Ta bước chân đi, sương khói bay bay

Vĩnh Phúc quê tôi
Nhớ Vĩnh Yên ngàn xa xưa đó
Nhớ Vĩnh Lạc gọi mộng Mê Linh
Nhớ Vĩnh Tường ôm ấp Bình Xuyên
Lập Thạch nào ngăn cách Tam Dương

Đầm Vạc hoàng hôn, đèn lên tháp phó
Tam Đảo sớm chiều, đãi khách vẫn lai
Nhớ hương xưa, lối cũ hoa cài

Ngân tình dài, Vĩnh Phúc quê tôi.

Yên Bái, quê tôi

(TP Yên Bái, TX Nghĩa Lộ)

Tháng 3 – 2007

Quê tôi, Yên Bái sao quên
Ba con sông lớn tạo nên hình hài
Sông Đà, réo rắt ngân dài
Sông Hồng, uốn khúc miệt mài thời gian
Sông Chảy, nước chảy mênh mang
Hồ Thác Bà, rộng thênh thang giữa rừng
Yên Bái vang tiếng anh hùng
Mười ba nghĩa sĩ chống phường thực dân
Mù Căng Chải, những phong trần
Trạm Tấu, Nghĩa Lộ, Trấn Yên đường đường
Lục Yên, em đó thương thương
Văn Yên em đó, vẫn vương những chiều
Yên Bình, dáng vẻ yêu kiều
Thác Bà gợn sóng, tơ điều, nhớ ai
Khí hùng Yên Bái không phai
Mười ba nghĩa sĩ, phương đài thơm hương
Thương Cô Bắc, ngủ khám đường
Thương Cô Giang, ngủ cố hương của người
Rung rung nước mắt mỉm cười
Việt Nam muôn thuở của người Việt Nam
Yên Bái ơi !
Yên Bái ơi !
Rạng danh nét sử đan thanh
Anh đi, em ở, chờ anh trở về
Trở về, nguyên vẹn ước thề
Như hình với bóng, không hề nhạt phai.

Tôi Chỉ Là Một Người Việt Nam

* Trọng Đông 2003 *

Tôi chỉ là Một Người Việt Nam
Trên quê hương máu đỏ da vàng
Dòng giống Rồng Tiên, con cháu Lạc Hồng
Từ thuở bình minh của các Vua Hùng
Gìn giữ, dựng xây đã năm ngàn năm văn hiến
Tôi chỉ là Một Người Việt Nam
Trên quê hương đất nước Ba Miền

Bắc Nam Trung một dải nối liền
Từ cao nguyên cho tới đồng bằng
Khắp vòm trời, núi sông, và biển cả
Tôi chỉ là Một Người Việt Nam
Của những nơi đất cày lên sỏi đá
Gạo thóc chua cay đầm mồ hôi lúa mạ
Những bác nông phu dày dạn nắng sớm mưa chiều
Phó thác cuộc đời trên thân phận hẩm hiu
Đôi mắt cần khô trên đôi bờ thăm thẳm
Tôi chỉ là Một Người Việt Nam
Trên những cánh đồng trù phú phì nhiêu
Gạo trắng trắng thanh, phong cảnh mỹ miều
Nam nữ gái trai lớn nhỏ dập dìu
Làng trên xóm dưới câu hát tiếng cười
Đời sống âm no, ít nặng mùi cay đắng
Tôi chỉ là Một Người Việt Nam
Tắm gội đồng xanh lúa nắng tre vàng
Trải tấm thân trên những lối dọc đường ngang
Nhìn những khổ đau, rách nát, điêu tàn
Nhìn những đổi thay, thương hải, tang điền
Nhìn những vết thương cay xé chưa liền
Dày xéo, chất chồng trên hình cong chữ “S”
Tôi chỉ là Một Người Việt Nam
Đếm những ngu ngơ, khù khờ, ngốc nghếch
Nhặt những lá xanh, lá úa, lá vàng
Ngẫm những sử xanh oanh liệt phi thường
Ngẫm những tấm gương lẫm liệt oai hùng
Ôi đất nước Việt Nam !
Là quê hương tôi đó
Ôi nòi giống Rồng Tiên !
Là con cháu da vàng
Ai gieo rắc lâm than !
Tôi vá đắp mía đường
Ai gieo rắc tham tàn !
Tôi gìn giữ yêu thương
Tiếng kêu gọi quê hương
Chỉ mong đợi tình thương và sức sống
Khắp thôn dã phố phường
Tôi xin nguyện làm người sống với quê hương
Tôi chỉ là Một Người Việt Nam
Không tiếp tay xương máu hận thù
Không van xin cặn bã mịm mờ
Không ngửa nghiêng theo gió vật vờ
Miếng đỉnh chung quyền uy danh vọng
Tôi chỉ là Một Người Việt Nam
Đất nước tôi không cần ai chọn lựa ?

Trái thắm nhưng sẫm màu xám đỏ trắng đen
Dụng rong rêu nào chủ nào quyền ?
Bắt dân tôi :
Phải khúm núm, khoanh tay, gục đầu, cúi mặt
Cây gãy củ hư mà sao quá đất !
Tinh hoa, cốt cách lại úng hơn bèo !
Gia tài Tổ quốc lại để mốc meo !
Nào đế, nào mèo lên cơn phe phẩy !
Tôi chỉ là Một Người Việt Nam
Xin mãi mãi là người Việt Nam từ ấy :
Của quê hương biển rộng sông dài
Của cha ông chan chứa tình người
Chỉ cho nhau tiếng hát câu cười
Cho sức sống và tình thương trời dậy
Tôi chỉ là Một Người Việt Nam
Quê hương tôi hãy để nguyên như vậy !!!
Xấu tốt thiếu thừa cũng của Việt Nam
Dù một năm hay đã cả năm ngàn năm
Cũng là gắm vóc giang sơn
Cũng là của cháu con, non sông nước Việt
Ai hay biết, ai người không hay biết ?
Anh là ai ?
Chị là ai ?
Và, Em là ai ?
Xin hãy trả lời
Tôi chỉ là Một Người Việt Nam
Quê hương biển rộng sông dài
Trăm năm cũng chẳng đổi thay
Ngàn năm cũng chẳng đổi thay một ngày
Một ngày là cả xưa nay
Hỏi rằng ai đó ? Tôi này : Việt Nam .

Ta Là NGƯỜI THANH NIÊN

Tháng 02 - 2004.

Ta là người thanh niên
Có nghe câu : ngàn năm văn hiến, nọ núi nọ sông
Có nghe câu : lấp biển dời non
Xuống Đông, Đông tĩnh, lên Đoài Đoài tan
Ta là người thanh niên
Có nghe câu : vai năm tấc rộng thân mười thước cao
Có nghe câu : nhẹ tựa hồng mao
Anh thư đất Việt, anh hùng nước Nam
Ta là người thanh niên
Có nghe câu : dọc ngang trời rộng vùng vẫy biển khơi

Có nghe câu : đội trời đạp đất ở đời
 Việt Nam là nước của người Việt Nam
 Ta là người thanh niên
 Nghe và chỉ cần nghe ngân ấy !
 Là đã mang một sự nghiệp kế thừa
 Là đã mang một nguồn cội xa xưa
 Và niềm tự hào, nhớ thương, cảm kích
 Ta là người thanh niên
 Sống phải có đường, đi phải có đích
 Dù một đôi tay, nhưng sẽ có vạn bàn tay
 Dù một đôi chân, nhưng sẽ có vạn bàn chân
 Cùng góp sức và cùng nhau tiến bước
 Ta là người thanh niên
 Noi chí khí là con đường phía trước
 Chớ không trùn mền, nằm đợi phía sau
 Băng tang hải, đạp biển dâu
 Sống hiên ngang, đứng ngẩng đầu
 Chứ không cúi lòn, nước đục thả câu
 Hay một bãi ngao cò, ngư ông thủ lợi
 Ta là người thanh niên
 Nhớ Trung Vương, cỡi voi, dẹp giặc đất Mê Linh
 Nhớ Triệu Trinh, ra khơi, vỗ sóng cỡi cá kình
 Nhớ Đông Đa, tuyết thế Quang Trung
 Nhớ Hưng Đạo, đại thắng Nguyên Mông
 Sư tử Tô, mãnh hổ Tông
 Thì không thể, cháu con là cáo, chồn, dơi, chuột
 Này Anh !
 Này Chị !
 Này Em !
 Ta “là người tổ quốc mong cho mai sau”
 Ta là người đạp đổ bao nhiêu chông gai
 Gian khổ hôm nay
 Tươi sáng ngày mai
 Này Anh !
 Này Chị !
 Này Em !
 Ta là người đi khắp quê hương thân yêu
 Ta là người gìn giữ, ươm mơ, tin yêu
 Tổ quốc giang sơn, hoa gấm mỹ miều
 Ta là người thanh niên
 Đi khắp quê hương, đi khắp mọi miền
 Bắc Nam Trung tay nắm nối liền
 Giương lên cao sông núi hồn thiêng
 Khắp muôn đời thơm tiếng vô biên
 Anh là người thanh niên !
 Chị là người thanh niên !

Em là người thanh niên !
Quê hương mình, sông núi hồn thiêng !!!

TÔI LÀ NGƯỜI THANH NỮ

Tháng 02 - 2004.

Tôi là người thanh nữ
Ở thị thành hay ở chốn thôn trang
Tôi vẫn ước mơ những dấu nét dịu dàng
Nhu mái tóc mềm vai, đôi bờ buông xỏa
Tôi là người thanh nữ
Khi e ấp, như nụ hoa mắc cỡ
Khi vùng lên, như một đóa hướng dương
Phận làm trai đi khắp nẻo quê hương
Tôi tiếp sức từ quê nhà ra đầu gió
Đôi tay mềm, vuốt ve niềm vui nhỏ
Tâm lòng son, tô điểm nét thơm hương
Mắt mơ huyền, đan sợi kết tơ vương
Thân liễu yếu, như ngọt ngào quê mẹ
Tôi là người thanh nữ
Lòng ôm chặt những nỗi niềm riêng lẻ
Mong ấm êm như bếp lửa nhà tranh
Không cao xa, chỉ trân quý an lành
Mộng bình thường như hương quê đồng nội
Thương đàn em, bao con đường đi tới
Dạy con thơ nhỏ dại biết lớn lên
Trông mẹ già giấc ngủ có được êm
Trông trước trông sau cửa nhà mấy cột
Tôi là người thanh nữ
“Một bên nước trong, đôi dòng nước đục”
Khép khung rèm, đêm những giọt sương khuya
Trăng khuyết đầu non, sao lạc, ô kia !
Đêm đã dài chưa cho ngày được sáng !
Đường về ghềnh lán
Một cảnh hai quê
Bên mẹ bên chồng
Chùn vai vun vén
Tôi ao ước sống sao cho được toàn vẹn
Gánh bờ phờ đã nặng trĩu hai vai
Tôi vẫn an vui không tiếng thở dài
Miễn sao cho tròn, và lương tâm cho nhẹ
Một nhà mấy cửa mấy người con
Một cảnh hai quê gánh vác toàn
Trong đục buông thuyền rơi bến nước
Trong nhờ đục chịu tấm lòng son

Đời người thanh nữ tôi như thế
Một tâm lòng tác dạ héo hon
Tôi là người thanh nữ
Trôi về một bến tình thương
Thương nhà thương cửa thương con
Thương thân thương phận thương chồng
Thương mẹ già xế bóng những chờ trông
Con của mẹ trôi dòng sông nước cuốn
Tôi là người thanh nữ
Nhìn lá vàng rơi những chiều thu muộn
Nhớ lại thuở nào bắt bướm hái hoa
Nhớ thuở còn thơ giấy trắng học trò
Trang giấy trắng còn nhiều ô bỏ trống
Ô giấy trắng, vẽ khung trời lồng lộng
Nét mực khô, còn sót những vô tư
Một nét diễm kiều, một nét anh thư
Nét mền Nhị Trưng, cô Giang, cô Bắc
Nét vợ chàng Trương, lệ hoen ánh mắt
Nét tiếc Giáng Kiều, kỳ ngộ Bích Câu
Nét ngọn đèn khuya leo lét khô dầu
Tôi khoanh lại một vòng tròn mơ mộng
Cánh cửa con thơ quên đóng
Nhẹ nhàng khép lại thật êm
Vói tay kéo xuống khung rèm
Áp ủ mái nhà nho nhỏ
Mong một ngày mai sao đó
Các con khôn lớn ra đời
Trai không gian khó như cha
Gái không bỏ hờn như mẹ
Và tôi nói khẽ !
Cuộc đời thanh nữ của tôi ơi !!!

Ta Là Người Công Nhân Viên

Tháng 03 - 2004.

Ta là người công nhân viên
Em nơi học đường
Chị nơi văn phòng
Anh làm giao thông
Tôi làm công xưởng
Đếm phong trần theo tiếng reo đê xưởng
Mòn thao tác theo tiếng máy hàng giờ
Nhẹ nhàng, lao nhọc, dai dẳng, xác xơ
Ngày vừa hết đã mệt phờ ra đó
Ta là người công nhân viên

Công việc là niềm vui
Đâu ngại gì gian khó
Công sức cứ lui cui
Cho sản phẩm thành hình
Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh
Cùng góp từng phần cho cuộc đời thêm đẹp
Ta là người công nhân viên
Góp cuộc sống bằng hai đường mở khép
Góp cuộc đời bằng hai nẻo đi về
Mở, cho từng việc khởi bỏ bê
Khép, cho một ngày vừa hoàn tất
Đi, cho từng việc chạy đều, bền chắc
Về, góp sức mình cho xã hội thăng hoa
Anh chị em ta trong mọi ngành nghề
Sẽ thành tựu muôn hình, cùng đi tới
Ta là người công nhân viên
Anh hãy vui lên đi
Chị hãy vui lên đi
Em hãy vui lên đi
Bàn tay ta, xây bao nhiêu ích lợi
Công sức ta, dựng khắp nẻo cho đời
Hát bài ca tương sinh tương tác tuyệt vời
Hòa âm điệu nhịp nhàng tương duyên sinh khởi
Việc hữu ích, thì việc nào cũng lợi
Một vật gì, công khó mới làm nên
Anh chị em ta, đã có đáp đền
Xã hội tiến lên, có một phần bàn tay ta đó
Ta là người công nhân viên
Mỗi một người góp một phần nho nhỏ
Mỗi bàn tay cùng với vạn bàn tay
Công sức, mồ hôi trang trải đêm ngày
Anh chị em hãy cùng tôi trôi nhịp
Từng việc nối tiếp
Từng chuyện phải xong
Trôi chảy theo dòng
Muôn hình vạn trạng
Xã hội, cần dựng xây ngày thêm tươi sáng
Con người, cần phối hợp ngày thật nhịp nhàng
Cùng nhau tiếng nói âm vang
Vui nhau tiếng hát lên đàn dựng xây.

Tôi Là Cô Thôn Nữ

Tháng 9 - 2004

Tôi là cô thôn nữ

Sinh ra mái khói lều tranh
Lớn lên ruộng quán ngô đồng
Xõa mái tóc thề, soi bóng bờ sông
Tuổi mới lớn như màu xanh lá mạ
Tôi là cô thôn nữ
Một tay xin đỡ đàn cho má
Một tay xin đỡ đàn cho ba
Hết hai tay, nên hồn trong trắng ước mơ
Con bướm nhỏ thơ ngây, xin lòng trang sách vở
Tôi là cô thôn nữ
Bên đầu ngõ thẹn thùng hoa mắc cỡ
Đường cô thôn, phe phẩy lá rung cây
Gió từ đông thổi sang tây
Lá kia xanh lá hoa này thơm hoa
Cửa tây mây lớp mây tòa
Niềm tây mây bạc nhẹ thoa nỗi niềm
Tôi là cô thôn nữ
Ngày mùa đang tới bước chân êm
Gạo trắng trắng thanh cối giã mềm
Gánh lúa mềm vai, vai nặng gánh
Gái quê mộc mạc sống êm đêm
Tay cày tay cấy
Tay gặt tay phơi
Tay ôm bó lúa
Tay dờn bó bông
Tôi là cô thôn nữ
Vai mang vai gánh vai gồng
Cho cô thôn nữ ruộng đồng thơm hương
Nón, chằm, sợi chỉ vương vương
Từ vành tới chóp, bao đường biết không
Trông mùa cho lúa trở bông
Trông cho ruộng chín, trông hồng bấp tranh
Tôi là cô thôn nữ
Đầu mùa lúa chín tinh anh
Cuối mùa vun vén để dành mai sau
Bờ ao mái tóc xõa đầu
Bên cầu ngọn nước men cầu chưa qua
Xa gần rồi lại gần xa
Đường quê xóm nhỏ nhường xa hóa gần
Nhà tôi có đậu bao quanh !!!

TÔI LÀ NGƯỜI NÔNG DÂN

Tháng 02 - 2004.

Tôi là người nông dân

Chân lấm tay bùn
Ngày hai buổi ra đồng
Mưa nắng tựa như không
Đâu trần hong sương gió
Ruộng với đồng thương thân gắn bó
Cày với bừa gân gủi đồng xanh
Mỗi mùa lên nét tinh anh
Châu ngọc đầy mầm lúa mạ
Tôi là người nông dân
Từng giọt mồ hôi theo dòng lã chã
Từng nét chai lì, bảo bọc tay chân
Mắt cần khô, chất chứa gian truân
Da sạm nắng, phủ dày cát bụi
Mỗi sáng tinh mơ, đồng sâu lẫm lũi
Mỗi lúc đứng trời, đánh giấc gốc cây
Mỗi xế chiều thêm vài khoảnh ruộng cày
Màn đêm buông xuống, lùa trâu bò về nghỉ
Tôi là người nông dân
Sức lực chưa mòn, bền bỉ
Cày cho đất nở bung lên
Bừa cho cục hòn nhỏ lại
Những luống cày khép nép thanh lương
Những nét bừa chải chuốt yêu thương
Hạt giống ra tay vung vãi
Tôi là người nông dân
Cuộc sống an lành
Cần cù bương chải
Tri túc tri nhân
Xa nổi hơn thua
Ngày tháng đến đi như từng vụ ngày mùa
Một nắng hai sương, mưa thuận gió hòa
Là biết được giọt mồ hôi xứng đáng
Lúa đã gieo trên đồng cạn
Mạ đã cấy dưới đồng sâu
Đôi tay sần sùi dãi dầu
Thân còng trải dài chống đỡ
Tôi là người nông dân
Mái nhà tranh chỡ che đời gian khổ
Bếp lửa hồng sưởi ấm những làm than
Suốt tháng quanh năm vui sống mùa màng
Là lúa, là ngô, là khoai, là sắn
Mỗi mùa lên, rộn ràng nơi thôn vắng
Mỗi ngày mùa, ròn rã dưới trăng thanh
Tiếng hát lời ca, thơm ngát an lành
Mộc mạc, đơn sơ như hương quê đồng nội
Tôi là người nông dân

Sông với núi, vện câu thề
Ruộng với đồng, trọn tình quê
Nhu lúa chín, trọn tình yêu lá mạ
Tôi là người nông dân
Sinh ra, có ruộng có đồng
Lớn lên, với núi với sông
Vói cả một bầu trời quê hương dịu ngọt
Những bản trường ca
là gió reo chim hát
Những bản ân tình
là đồng nội thơm hương
Nông dân một mảnh ruộng vườn
Nước non một mảnh quê hương ba miền
Gieo, sown châu ngọc hồn thiêng
Tay cày tay cấy ba miền Việt Nam.

TÔI LÀ NGƯỜI CHINH NHÂN

Tháng 02 - 2004.

Tôi là người chinh nhân
Tổ quốc đang cần, kêu lên tiếng gọi
Từ biệt mẹ già, từ biệt em thơ
Gát lại tình thương, xin đứng dưới cờ
Tôi mạnh bước, ra biên thùy dậy sóng
Tôi là người chinh nhân
Tổ quốc lâm nguy, sơn hà lâm biến
Nhịp khúc quân hành, chiến trận xông pha
Nghĩa sinh thành, là của mẹ của cha
Nghĩa núi sông, là của nước của nhà
Thời tao loạn, nhuộm mình trong khói lửa
Tôi là người chinh nhân
Chỉ có một con đường chọn lựa
Đem tấm thân, ngang dọc mọi chiến trường
Đem máu đào, nhuộm thắm khắp quê hương
Tình sống chết là tình yêu lính chiến
Anh ! Anh hãy cùng tôi giữ yên trận tuyến
Ghi nấc tay cho sạch bóng quân thù
Một người đã nằm, vĩnh biệt ngàn thu
Người còn lại, đứng lên cho quê hương được sống
Tôi là người chinh nhân
Từ cổ tới kim, xương khô chất đống
Lịch sử một dòng, máu đẫm oai linh
Tổ quốc còn đây, ai nhớ ai quên
Anh nằm xuống, đâu cần tên với tuổi
Đất ghi tên anh, một con người vời vợi

Đất ôm hôn anh, gìn giữ đến muôn đời
Anh đi về cùng hồn nước xa xôi
Người còn lại, nghe trái tim ngưng đọng
Chinh chiến tàn, trở về gom hy vọng
Nếu không thì, như một bóng hồn ma
Bay khắp quê hương, bay khắp sơn hà
Thăm những bạn bè áo trận chưa pha
Hay thăm những bè bạn đã rêu phong
trên đồi cao lộng gió
Tôi sẽ đi thăm mẹ già còn đâu đó
Thăm những người thương vò võ bóng tôi về
Trông thật êm đêm, giấc ngủ như mơ
Tôi cất bước hương mờ hồn tử sĩ
Tôi là người chinh nhân
Ngày trở về, một cái chân xin gởi chỗ đó
Ngày trở về, một bàn tay xin gởi chỗ kia
Xin tặng anh em như những nắm mộ bia
Tôi còn lại một tấm thân không nguyên vẹn
Chống thân tàn trên đồi nạn gỗ
Đỡ cuộc đời bằng một cánh tay
Đôi mắt mù không có đêm ngày
Đồng đội nằm kia, lấp vội có ai hay
Tôi xin gởi chút nhỏ nhoi
Ghi dấu tích không hoen mờ bao chiến sử
Tôi là người chinh nhân
Dùng xương máu viết nên bao tình tự
Từ thuở quê hương dựng nước khơi dòng
Từ thuở bình minh lưu vực Sông Hồng
Cho đến nay, thành địa đồ chữ S cong cong
Người nằm xuống ven sông
Người nằm xuống ven núi
Người nằm xuống ven đồng
Anh nằm xuống nhưng anh đâu có chết
Đất nuôi anh thì làm sao chết được
Anh đã nằm như gắm vóc quê hương
Anh vẫn còn đây trên khắp nẻo đường
Người đang bước, rung theo chiều dài lịch sử
Tôi là người chinh nhân
Trận chiến nào cũng đều đã dự
Khung trời nào cũng đã bay qua
Thung lũng, đầm lầy, rừng núi xa xa
Anh nằm xuống, nhưng còn mãi không pha
Và từ đó, năm ngàn năm mới có
Hung Đạo, Lê Lợi, Quang Trung muôn đời rạng rỡ
Bà Trưng, Bà Triệu, cô Bắc, cô Giang
Gương sáng thiên thu, đẹp nét sử vàng

Sao lại bảo là võ biên ngang ngược
Súng đạn còn cong, quân thù khiếp nhược
Một ngọn cờ bay, khôi phục thái bình
Đẹp mọi tham tàn, kiến tạo quang vinh
Cao vòi vọi, hỡi người anh lính chiến
Tôi là người chinh nhân
Non nước có phần
Mờ mờ khói quyện
Vùng đất hoang vu
Ghi dấu vết anh
Một nắm mộ hoang
Một nắm mộ xanh
Nhu cát bụi vương hình hài anh đó
Tôi là người chinh nhân
Một bước quân hành, gọi niềm nhung nhớ
Người chinh nhân tiếp nối mọi con đường
Một thuở thanh bình, muôn nhớ ngàn thương
Anh đã ra đi và tôi còn ở lại
Quê hương còn có nụ cười
Ai thương ai nhớ con người chinh nhân !!!

Người Dân Quê Đất Mới

Tháng 03 - 2004.

Từ già quê hương đi tìm đất sống
Giã biệt xóm làng, nơi cắt rốn chôn nhau
Đi đến thật xa núi thẳm rừng sâu
Đôi tay trắng vẽ khung trời gian khổ
Rừng núi hoang vu, mồ hôi đã đổ
Nước mắt tuôn theo mưa nắng dãi dầu
Đốn cây, phá rừng, cuốc bẫm, cày sâu
Dựng vách dựng phên xây mái nhà nho nhỏ
Năm tháng dần qua, phong trần mới có
Lúa, bắp, mì, lang, rau, cải, bí, bầu
Sơn lam chường khí bạc đãi biển dâu
Biến sỏi đá thành gạo cơm, ăn mặc
Mười năm, hai mươi năm, dày công khổ nhọc
Cơ ngơi, sự nghiệp, gian khó mới tạm nên
Vườn trà, cà phê bung sức vươn lên
Xoài, mít, vải, điều sum suê trĩu trái
Từng vụ, từng mùa thi công gặt hái
Từng bước thời gian cuộc sống yên lành
Ngày từng ngày, lao khổ vẫn vờn quanh
Tay nhỏ, tay trồng, tay vun, tay vén
Vào bước tương lai có nhiều hứa hẹn

Chỉ mong sao cho mưa nắng thuận hòa
Vùng sâu vùng xa cây trái đơm hoa
Chung sức sống đằm cần lao quê mẹ
Gối mộng rừng khuya giạt mình nói khẽ
Quãng đường qua, sỏi đá cũng ghê gai
Bước phong sương, mòn sức lực dặm dài
Đời lam lũ, người dân quê đất mới.

Gởi Quê Hương

Tháng 12-2004

Bài thơ tình tự gởi quê hương
Xin nhắc cùng nhau để nhớ thương
Trên bước trường đời muôn vạn nẻo
Tình quê đâu cũng lắm tơ vương

Đã mở đề rồi, phải thế không
Thơ tôi gởi xuống dưới dòng sông
Nên tôi xin viết hồn sông núi
Sông núi muôn đời quyện núi sông

Có nước có sông có núi non
Có hương quê gấm vóc vuông tròn
Có tình non nước ngàn năm gọi
Có sử vàng ghi những sắt son

Quê hương nay đã được sao rồi
Có khổ nhiều không hay đỡ thôi
Thổ mộ, dốc đồi leo nặng nhọc
Vói bàn tay, đắp vá tô bồi

Hãy vá những gì còn rách nát
Hãy xoa cho hết những đau thương
Ruột mềm máu chảy cây rung cội
Dù có ra sao chớ lấp đường

Nhắc đến quê hương nghe xuyên xao
Ra đi, dù có ở phương nào
Một khi nhưng nhớ về quê cũ
Là nhớ một trời, nhớ biết bao !

Gởi Miền Quê

Tháng 12-2004

Bài thơ thương nhớ gửi miền quê
Đông thấp ruộng cao lối ngõ về
Thoang thoảng hương thơm mùi lúa mạ
Dân quê đậm âm vẹn câu thơ

Có những cây cầu nối lối đi
Cầu tre cầu khỉ hay cầu gù
Lại qua, có nhớ về nơi ấy
Lỡ bước bên đường lỡ bước đi

Mùa gặt thôn trang lắm rộn ràng
Hỡi ai gánh lúa mới băng ngang
Đường xa có nặng đôi vai gánh
Quầy bột dùm cho một đoạn đường

Hỏi bác nông phu có mấy lời
Một đời lam lũ giọt dãi vơi
Cháu con có giúp dùm cho bác
Đỡ được chút nào hay chút thôi

Xin hỏi thăm em bé mục đồng
Quê nghèo, em có học hành không
Nhớ xin cha mẹ cho đi học
Kẻo dốt, mai này, tội biết hông !

Cho tôi nhớ lại mái lều tranh
Của những ngày xưa sống đẹp lành
Dù đã xa rồi tôi vẫn nhớ
Cái thời thơ ấu, tuổi còn xanh.

Gửi Thị Thành

Tháng 12-2004

Bài thơ đang viết gửi về đâu
Phố xá công viên rợp sắc màu
Nên gửi về thăm nơi chốn ấy
Xa rồi, dĩ vãng đã chìm sâu

Nhớ những con đường tôi đã đi
Ngày xưa quen thuộc chẳng lưu gì
Nhưng khi đánh mất, ngàn xa gọi
Khi đã xa rồi thấm biệt ly

Tôi viết vài dòng thăm phố xưa

Đem thương gửi nhớ nói sao vừa
Thời gian thắm thoát trôi đi mãi
Trôi cả ngày về ai biết chưa

Hôm nay phố thị ra sao anh
Thay đổi, cố nhiên, thế đã đành
Nếp sống, dân tình trao thiện mỹ
Hay cây bay gió, lá bay cành

Còn những em thơ bên hè phố
Còn chị gánh gồng bán hàng rong
Còn em bới rác thòng mũi rỏ
Còn cô mới lớn bán hồng son

Lại còn lớp trẻ bọc xanh xao
Núp xó hẻm đen thối mọng đào
Ru giấc thân tiên mờ khói trắng
Khổ thân khổ nước tính làm sao

Tôi không bay nhảy những kiêu sa
Đón gió đu cây phớt lựa là
Mà muốn nhìn sâu khu ổ chuột
Nhìn bao rác rưởi ngập gần xa

Tôi muốn về thăm lại phố xưa
Ngồi yên đâu đó một chiều mưa
Để nghe quạnh quẽ hồn cô lũ
Lệ sử điều tàn gửi giọt mưa.

Gửi Vùng Sâu

Tháng 12-2004

Đôi dòng tâm tự gửi vùng sâu
Cuộc sống khổ không, thật dài lâu
Vách lá nhà tranh xây ọp ẹp
Phong trần vá đủ, chưa qua đâu

Tay trắng, sức người tạm dựng nên
Bào mòn lao khổ dễ nào quên
Đêm ngày cực nhọc đong đưa mãi
Từng bước gian truân lẫm gập ghềnh

Như thế, hôm nay đã đỡ rồi
Thời gian mới đến khổ ôi thôi
Một trời mờ mịt đèo heo gió

Dở khóc dở cười chớ dễ đâu

Lần lượt phát quang từng khoảnh vườn
Rồi bầu rồi bí rồi bờ nương
Thêm cây ăn trái cùng khoai, bắp
Cuộc sống dần dà thấy cũng thương

Chung nhau để mở mái trường làng
Gọi lớp tình thương cho nó sang
Chứ thật, mấy cô cùng bọn trẻ
Lúa thừa, bàn ghế chỉ vài hàng

Tôi là người sống ở vùng sâu
Thời thế đẩy đưa chớ biết đâu
Khoảnh khắc dần qua cây cắm rễ
Mai sau, thành cắt rốn chôn nhau

Thời tôi hai thế chẳng phôi pha
Con cháu ngày mai bớt đậm đà
Mới biết dòng đời trôi chảy mãi
Thì thôi, non nước cũng non nhà !

Gởi Miền Nước Mặn Đồng Chua Tháng 12-2004

Ta nhớ thương ai miền nước mặn
Quén đất phèn nhuộm cánh đồng chua
Bờ lau sậy vành đai lá chắn
Biển mệnh mông sóng gợn gió lùa

Thăm miền đất nước của quê tôi
Nước mặn đồng chua thăm mặn môi
Ăn chất mặc bền nên chất phác
Sống bình thường chẳng nghĩ xa xôi

Hai bên mây nước kéo hai bờ
Én liệng cò bay cá lững lờ
Đôi nẻo giao thoa mùi mặn ngọt
Khổ tuy nhiều đẹp cũng như mơ

Thủy triều lên xuống mỗi ngày đêm
Khi thấp khi cao mấp mé thêm
Dấu nước vỗ bờ, in vách đá
Nước sâu dần, vách đá chênh vênh

Mây nước mênh mông giữa đất trời
Bên bờ biển lộng sóng trùng khơi
Trăng treo lơ lửng chòm mây bạc
Sao ngủ lưng trời sao rụng rơi

Nước mặn đồng chua ngấm biển dâu
Ra vô cũng phải bước qua cầu
Ngược xuôi cũng có thuyền chèo chống
Hai nghiệp nông ngư đãi dải dâu

Gởi về miền đất mặn tôi ơi
Nước ngọt phèn chua nên lợ lờ
Nơi ấy, dân tôi đành phải sống
Một đời lam lũ sóng đầy vơi.

Gởi Người Ở Vùng Cao

Tháng 12-2004

Nhớ thương ai sống ở vùng cao
Đồi thấp núi cao gió rạt rào
Tiếng nói vượt trùng reo vắng ngắt
Rừng khuya gói mộng ngấm trăng sao

Trăng tròn mười sáu lại tròn trăng
Đồi núi rừng khuya đón chị hằng
Ca hát bập bùng trong ánh lửa
Êm đềm vui sống những đêm trăng

Nhà sàn dong dỏng cất ven rừng
Vừa mát ban ngày, phòng tối bùng
Theo dấu đánh hơi, loài dã thú
Lâm le đêm viếng, biết đâu chừng

Dân cư thưa thớt sống đơn sơ
Sáng quảy gùi đi, chiều vát vò
Điêm hện miền xuôi cùng đôi chác
Ngày ngày cứ thế chẳng âu lo

Rừng sâu, gió núi lộng xa xa
Lối nhỏ, đường đi, nẻo lại qua
Có những loài hoa bên cỏ dại
Hương thơm, nhụy thắm, sắc kiêu sa

Người ở trên cao sống đã lâu
Đã quen rừng núi lại quen màu

Nhìn trời, đủ biết mưa hay nắng
Biết thuận hòa và cả thuận mâu

Lòng dạ thẳng ngay, tâm tánh hiền
Chẳng chua chẳng ngọt chẳng huyền thuyên
Nghĩ sao nói vậy lời chân thật
Lảnh lót như chim hót tự nhiên.

Thăm lại trường xưa

Tháng 12-2004

Cất bước lân la về trường cũ
Để nhớ ngày xưa dưới mái trường
Bạn bè khi ấy còn đâu đó
Trường cũ đây rồi ai vẫn vương

Ai về nhớ lại mái trường xưa
Hai buổi sớm chiều dẫu nắng mưa
Nhưng ít mấy khi ta vắng mặt
Học trò hiếu học dễ thương chưa

Trường xưa lối cũ đã đi qua
Ai đứng buồn trông những xót xa
Năm tháng tàn phai, mờ dấu tích
Phát phơ chiếc lá cuốn la đà

Ngày đó, ai chậm chậm bước đi
Cho ai nhanh bước cứ đi đi
Và ai, ghi vết hằn, lưu dấu
Ghi lại đường đi, ghi những gì

Khi học, có người hay đến trước
Khi tan, có người lại về sau
Thời gian cứ thế trôi đi mãi
Nhưng để không gian gọn sắc màu

Học xong, kết thúc, phải chia tay
Thuở ấy, nào ai nghĩ, có ngày
Sẽ đến trường xưa nhìn lối cũ
Chìm trong dĩ vãng, thấy hay hay !!!

Thăm Người Nghèo

Tháng 12-2004

Nhân thế ai thương thấu nỗi nghèo
Cái nghèo đeo đẳng mãi đeo theo
Tháng năm thỉnh thoảng chưa qua ngắt
Thì hỏi làm chi thoát cái nghèo

Vốn nghèo nên sống chẳng ra chi
Thiếu trước hụt sau, khổ nó đi
Thảm thấu cuộc đời nhiều bất hạnh
Cây sâu dần lớn với cây bi

Tôi đã nhìn qua thấy tận tường
Cái nghèo quay quắt khổ không lường
Nào cha nào mẹ nào con cháu
Vá víu từng ngày thật thảm thương

Mái tranh chừa lỗ, ngó ông trời
Vách lá chừa khe, đón gió chơi
Com cháy phơi khô, dành nấu cháo
Nhà không đóng cửa, chẳng ai dòi

Tháng năm lui tới, không ai hỏi
Thấp thỏm lân la, chẳng ai mời
Đem bán cái nghèo, không ai gọi
Đem khoe cái thiếu, chẳng ai chơi

Cái nghèo cứ thế nó làm reo
Reo suốt một đời đến mốc meo
Đem ném chẳng rơi, quăng chẳng rớt
Biết đâu, lỡ chết, nó còn theo

Xin cảm ơn ai hiểu phận nghèo
Đời tôi tệ quá, bặt hơn bèo
Trông qua ngó lại, còn nghe quải
Khú đế như miêu, nó vẫn meo !!!

Thăm viếng nhà thương !

Tháng 03-2005

Cùng ta thăm viếng những nhà thương
Bệnh tật ra sao chật hết giường
Không có một phòng nào trống cả
Nhìn người bệnh tật thấy mà thương

Bệnh viện tư và bệnh viện công

Viện công hầu hết dân nghèo không
Viện tư riêng rẽ dành dân khá
Nhưng bệnh chẳng tư cũng chẳng công

Khi bệnh khi đau chẳng mấy hồi
Một khi mang bệnh khổ thì thôi
Uống ăn không được nằm rên rỉ
Da dẻ xanh xao xương lồm lỏi

Ai giới nhà nghèo đến viện công
Cố nhiên ít tốn chỉ đôi đồng
Hàng hàng sắp lớp chờ dài cổ
Khám, trị bình dân, thế cũng xong

Bệnh viện mà sao thiếu thốn cả
Vì ngân sách hụt kiếm đâu ra
Nên y, bác sĩ không nhiều lắm
Bệnh cứ chờ, nhưng phải đợi “ca”

Bệnh gì, đủ thứ bệnh trên đời
Lão ấu nữ nam, đủ hạng người
Mới biết có thân là có bệnh
Chữa mà không kịp chết như chơi

Đã nghe cái tiếng là nhà thương
Thấy tội, nhìn ai thấy cũng thương
Người bệnh mà trông, lòng phát ghét
Thì sao gọi tiếng là nhà thương !!!

Thăm viện cô nhi !

Tháng 03-2005

Giờ ta thăm viếng viện cô nhi
Nhà trẻ, cô nhi, khác những gì
Hãy cứ đi đi rồi sẽ biết
Nghe lòng sẽ động đức từ bi

Cô nhi, là lúc mới sinh ra
Chẳng biết những ai là mẹ cha
Hoàn cảnh, thế thời, đành đứt ruột
Đành đem giọt máu cho người ta

Cũng có trường hợp cha mẹ chết
Không ai dòng họ, không bà con
Nói thì nói vậy nhưng rất ít

Sự thật, thông thường, có khác hơn

Có em sinh ở những nhà nghèo
Con cái nhóc nheo, lại lở đeo
Èo uột một đàn, sao sống nổi
Đành cho đôi đũa, đỡ bèo nhèo

Có những trường hợp gặp rủi ro
Chiều hôm bóng tối kiếp lần mò
Thế trần lỡ dại nên tìm cách
Đẩy của nợ đi cho đỡ lo

Bỗng dưng nghe tiếng khóc oe oe
Con cái nhà ai bỏ vạ hề
Bồng bế lên tay, em mủm mím
Em nhìn run rẩy, cựa quơ que

Thế nên mới gọi là cô nhi
Tuổi trẻ các em chẳng được gì
Mai một lớn lên ôm tủi hận
Khóc thương mình, tứ cố cô nhi !!!

Thăm nơi giữ trẻ !

Tháng 03-2005

Ta viếng vào thăm nơi giữ trẻ
Người ta đem gởi, giữ chung nhà
Sáng đưa chiều đón như thông lệ
Thăm chút vui chơi để biết qua

Sáng đến áo quần trông bảnh bao
Chiều về lem luốc trét bôi vào
Nào dơ nào bụi nào son mực
Như thế, mới là trẻ chớ sao

Mới thoảng trông qua thấy cũng vui
Tuổi thơ con trẻ thật vô tư
Nói năng chí chóc không ngưng miệng
Cười cất giòn tan, khóc cũng mù

Những người giữ trẻ thật hay ghê
Chiều chuộng, răn đe, lẫn vỗ về
Khi sẵn, khi nuông, khi trợn mắt
Khi hừ, khi hậm, khi mân mê

Giỡn chơi cùng trẻ cũng vui, ừ
Chúng nó mà đeo, mệt đừ đừ
Không một phút giây nào vắng lặng
Chỉ người thiên phú, mới cay, hừ !

Nhìn chung con trẻ thấy thương thương
Có đũa khôi ngô, trông khác thường
Có đũa kèm nhem, trông tội nghiệp
Phước duyên nghiệp báo biết đâu lường

Từ thưở sinh ra đến trưởng thành
Ăm, bông, nuôi nấng, dạy, trồng, canh
Đường dài hun hút mòn lao khổ
Mong trẻ lớn lên khá trưởng thành ???

Thăm người lao động !

Tháng 03-2005

Giờ ghé qua thăm người lao động
Để nhìn từng giọt đầm mồ hôi
Phong sương vá áo dày lao nhọc
Là biết cuộc đời khổ tới đâu

Lao động, những ai có trải qua
Khổ rồi, mới biết thương người ta
Nếu chưa, sao hiểu ngàn công khó
Từ công bước vô, ngập nóc nhà

Cái nghề lao động của chân tay
Sần sùi làn da đến mặt mày
Gian khổ đeo đời trôi lặn độn
Cần lao cực nhọc tự xưa nay

Một nắng, hai mưa, nhuộm gió sương
Ba lao, bốn khổ, ngấm tang thương
Năm cay, sáu đắng, chồng chua chác
Bảy xót, tám xa, chất đoạn trường

Ngày, hứng mồ hôi, lớp lớp trào
Đêm, kè đau khổ, quải gian lao
Hai bờ thăm thẳm mòn đôi mắt
Cơm nếp đầy voi, ngấy nhét vào

Của một nhưng công nặng bạc vàng
Bao nhiêu vật dụng cõi trần gian

Đều nhờ công sức người lao động
Đừng bị dè nhau hơi thể nhân

Mong ai chia sẻ, quý thì thôi
Bất nhịp cảm thông, ơn cảm rồi
Chớ trọng khinh chi bao nghiệp dĩ
Nghề nào, cũng sống vậy mà thôi !

Trao thể hệ đàn em !

Tháng 04-2005

Xin trao về thể hệ đàn em
Thể hệ chúng tôi đâu có quên
Gắng sức hoàn thành bao gạch nối
Từ tiền nhân gởi lại cho em

Thể hệ chúng tôi bao dẫu ngoặc
Chống sào lái mũi giữa muôn chiều
Ngửa nghiêng toi tả như chiếu rách
Bầm dập dầy men tợ cơm thi

Có trách chúng tôi thì cứ trách
Đồng thời đồng thể mới đồng cam
Ngoài chẵn, sao cảm trong chẵn ấy
Há miệng đã đau bởi mắc hàm

Cũng may còn góp ngoi lên được
Trao lại các em hơi tạm yên
Những khổ đau, vá bằng vụn vỡ
Những tang thương, đắp bởi oan khiên

Máu, nước mắt cùng hòa đổ ra
Một thời lịch sử đã đi qua
Bao nhiêu tình tự hy sinh ấy
Cũng bởi vì non, nợ nước nhà

Thuyền vượt trùng dương biết biển khơi
Phong ba ập phủ, giập toi bời
Gió sương xơ xác, vùi tan nát
Nát cả con người, nát biển khơi

Có sống chẳng qua còn sót lại
Chỉ xin làm sỏi đá bên đường
Và xin được lót thêm loang lở

Bồi đắp quê hương, vá đoạn trường !

Tôi Gửi Thơ Tôi !

Tháng 12-2004

Bài thơ đang viết gửi thơ tôi
Thăm khắp trùng dương, thăm núi đồi
Thăm khắp nơi, hang cùng ngõ hẻm
Gửi cho đời, gửi cả cho tôi

Thơ tôi, đem gửi ở trên ngàn
Lơ lửng cho mây kéo lang thang
Thăm thăm cho sao mờ lấp lánh
Mênh mang cho nguyệt tỏa trắng vàng

Thơ tôi, đem gửi ở trên đồi
Cho núi lên non để ngó trời
Cho dốc lên đèo nhìn vũ trụ
Cho không gian hết những chơi vơi

Thơ tôi, đem gửi ở trên cao
Để gió lay lay, lá xạt xào
Để cát bụi tàn, thôi khởi động
Xuống trần gian hết những hư hao

Thơ tôi, đem gửi xuống đầm sâu
Để thấm bùn như phủ ngậm đầu
Để vượt tầng không vươn khỏi nước
Sợi thơ, vẫn óng ánh thiên châu

Thơ tôi, đem gửi xuống dòng sông
Dù nổi trôi, mưa gió dập dồn
Dù có phiêu bồng ra biển cả
Làm cho thơ, ý đẹp khơi dòng

Thơ tôi, đem gửi xuống nương dâu
Hải biển điền tang nhuộm sắc màu
Lại có bờ lau bên cát bụi
Nên hồn thơ thấm những thương đau

Không đâu, tôi có gửi đi không
Nếu có thì thơ chẳng có dòng
Còn nếu không, thì thơ chẳng có
Nên hồn thơ cứ mãi đi rong !!!

Rau cỏ bốn mùa

Tháng 06-2005

Ra đi hái lá RAU MỒ
RAU CAY hết đắng đợi chờ âm êm
Ra vườn hái lá RAU DỀN
RAU SAM đã lớn dưới thêm trổ bông
Lên rừng hái lá DIÊU BÔNG
Vào bên bờ suối LÁ HỒNG ửng son
Lại còn RAU MÁ xanh non
Bên sông RAU ĐẮNG bên còn RAU THƠM
Xuống ao hái lá RAU OM
Bước lên hàng đậu mấy chòm LÁ GIANG
Ngoài giồng mây đọt RAU LANG
Lại thêm BÒ NGÓT bên giàn KHỔ QUA
RAU RẪM, RAU MUÔNG, BẠC HÀ
Vài bông SO Đũa, HOA CÀ thơm hương
Lại còn Giàn BÍ đầu đường
Giàn BẦU trước ngõ, Mướp HUỐNG sau hè
Ngắt thêm mây đọt LÁ ME
NHÃN LÔNG giăng mắc kết bè MÔNG TÔI
RAU ĐAY, RAU DIẾP nơi nơi
TÍA TÔ, RAU HÚNG, CẢI TRỜI bay bay
CẢI XANH, XÀ LÁCH bên này
RAU DIÊU dưới ruộng, RAU TRAI trên bờ
Đây vườn rau cỏ nên thơ
Còn bao rau cỏ xanh lơ ba miền
Có tên, nghe kể biết liền
Có tên bản xứ từng miền chịu thua
Cỏ rau đều có bốn mùa
Có tiền mua chợ, không, mua ngoài đồng
Dù ngon, dù dở, cũng xong
Đói ăn khát uống no lòng thì thôi
Quê mình đẹp lắm ai ơi
Com ngon canh ngọt đời đời ẩm no.

Trái Cây bốn mùa

Tháng 07-2005

Đưa tay nâng trái MĂNG CẦU
DỪA, ĐIỀU, ĐU ĐỦ, dãi dầu cũng cam

Dur Xài (XOÀI) thì cố gắng làm
Thơm thơm có MÍT, thanh đậm có LÊ
KI-MA vàng óe CÔ CHÊ
THANH LONG, VÚ SỮA, ước thề mai sau
Se tơ, phải nải BUÔNG CAU
NA thêm BUÔNG CHUỐI, giỏ trầu xách tay
SÀU RIÊNG, MẶNG CỤT rung cây
Lay lay CHÙM RUỘT, hây hây TRÁI HỒNG
CHANH, ME, TÁO, KHẾ chua không
CHÔM CHÔM, VẢI, NHẪN, đầy nong, đầy quày
TRÂM, SIM, BƠ, MẶN còn đây
Rỏ lung CỐC, LỰU, rỏ đầy BOÔNG BOONG
XOÀI CÁT, XÁ LỊ nghe giòn
ĐÀO TIÊN nghe ngọt, BỒ HÒN nghe đau
SA-RI bên dây TRÁI DẦU
Hàng hai NHO TÍM, hàng đầu NHO XANH
BUỞI ngon, từng múi nghe thanh
QUÍT ngon từng tép, trong lành CAM Tươi
Đếm đi, một chục thành mười
Nhanh tay, vui miệng, mỉm cười mười hai
Mời nhau, nếm thử, lai rai
Bê thêm DƯA HẬU, lại nài DƯA GANG
Nào BẦU nào BÍ ngập tràn
KHỔ QUA, CÀ, MUỐP, dọc ngang mấy hàng
KHÓM-THÔM thoang thoang bay sang
CHUỐI Chiên thơm phứt, BẮP Rang thơm lừng
Dùng dăng thêm nữa, thôi đừng
Mua lương, bán hậu, để chùng mai sau
Cây ngon trái ngọt đủ màu
Quanh năm suốt tháng chớ đâu một ngày
Sống sao cho trọn vui vầy
Người kia cũng nhớ người này cũng trông
Bốn mùa cây trái đơm bông
Bốn mùa cây trái trĩu bông bốn mùa !

Sắc thắm muôn hoa

Tháng 07-2005

HƯỚNG DƯƠNG khoe ánh thái dương
QUỲNH HƯƠNG nhuộm nụ đêm sương rực màu
HOA SEN nở rộ dưới bầu
Lại chen HOA SÚNG, trắng màu HOA CAU
HOA TRÂM, HOA CÚC bên ao

BÔNG TRANG, BÔNG SÚ, TRÚC ĐÀO trước sân
TY GÔN khoe sắc cắm vôn
TƯƠNG VI, CẨM CHUỖNG biết lần lựa ai
MAI VÀNG xuân thắm vàng mai
HUỲNH ANH nào sánh HOA LÀI thanh lương
Đêm về có DẠ LÝ HƯƠNG
Còn HOA TRINH NỮ bên đường ươm mơ
TRẠNG NGUYÊN, VẠN THỌ rực cờ
Trên bờ PHƯỢNG VĨ, dưới bờ HOA LAU
NGỌC LAN hoàng bạch khoe màu
HOA HỒNG đa sắc biết đâu mà tìm
Còn kia màu tím HOA SIM
Màu thanh HOA LÝ, màu chìm HOA NGÂU
HOA LAN đủ loại đủ màu
Non nghiêng bóng nước rầu rầu ngấn gờ
Chim sa rũ cánh bơ phờ
Cá chìm lẳng lặng dẫn đờ vây, man
Trăng mờ nhạt ánh trắng vàng
Sao mờ buồn tỏa lang thang phương trời
Hoa nào có ý lạ đời
Bối hoa muôn sắc tuyệt vời thế thôi
Bông hoa là của đất trời
Ngắm hoa là của ai người biết hoa
Hoa cười còn để cười hoa
Hoa cười còn để kết tòa thiên thư !

Làng Quê Yêu Dấu

Xuân Giáp Thân 2004

Làng tôi nhỏ nhỏ cạnh bờ sông
Suốt tháng quanh năm với ruộng đồng
Ít tiếng hơn thua, tương trợ sống
Giàu nghèo san sẻ có cùng không

Có tre mấy lũy bọc quanh làng
Có những con đường đất dọc ngang
Hai buổi mai chiều reo gió nắng
Quanh năm đầm ấm cả dân làng

Cây đa cổ thụ trước đầu đình
Sừng sững uy nghiêm vẻ rất linh
Kẻ lạ người qua đều khúm núm
Ai ai cũng kính cẩn nghiêng mình

Chùa làng ẩn hiện dưới hàng thông

Mỗi sớm mỗi chiều chuông vọng ngân
Quen thuộc dân làng vui sống vậy
Người lên ruộng rẫy kẻ ra đồng

Những cánh đồng quê ngập lúa vàng
Trẻ già nam nữ khắp thôn trang
Rộn ràng sức sống trong mùa lúa
Cắt, gánh, đập, phơi thật nhịp nhàng

Mấy hàng rau muống cạnh bờ ao
Rau ngổ, tía tô, rau húng, nào
Còn có lá giang, rau má nữa
Cơm canh thanh đạm thương làm sao !

Ấy thế làng tôi sống thái bình
Tre vàng óng ánh trúc xinh xinh
Hương bay thoang thoang thơm mùi lúa
Quyện lầy tình quê thật hữu tình

Trâm , sim tím tím thật sum suê
Dủ dẻ, chiêm chiêm chín đỏ hoe
Gò nông, mé rừng đâu cũng có
Của trời trang trải khắp đồng quê

Có những đêm trăng ở dưới quê
Câu ca tiếng hát lẫn câu vè
Nhảy dây, cút bắt, thêm u quạ
Một bếp ngô khoai thật phủ phê

Một lũ thả diều chạy nhảy chơi
Chuồn chuồn cắn rún để mà bơi
Đứa cười khúc khích đứa a á
Xuống nước lại chìm, cắn nữa, bơi !

Ấy thế làng tôi sống đậm đà
Vô tình thành tiếng đất quê cha
Và thêm ba chữ tình quê mẹ
Từ túp lều tranh dưới mái nhà

Câu ca rau đắng mọc sau hè
Lại có bí bầu lại có me
Câu hát quê hương chòm khế ngọt
Nhớ thương sao quá, biết sao hè !

Vài hàng xin nói đến quê tôi
Và cả những ai cũng vậy thôi

Từ chôn chôn nhau và cắt rốn
Cho ta mới có mặt trong đời

Nhớ tới quê nhà nhớ vậy thôi
Nơi tôi khôn lớn mới ra đời
Nhớ nhưng về chôn xa xôi ấy
Là cả một trời thơ ấu tôi !!!

Tình Biển nghĩa Sông !

Tháng 06-2005

Nghĩa sông tình biển mênh mông
Sông đi ra biển, biển bồng ra khơi
Sông đi từ giữa núi đồi
Xuyên qua rừng nội trụt trời cao nguyên
Đi dần xuống tới trung nguyên
Băng qua ao lạch đến miền hạ lưu
Ruộng cao đồng thấp, gò, u
Đi ra cho đến cửa ngù mới thôi
Sông đi cùng biển rong chơi
Năm châu bốn biển trong đời mấy ai
Mới hay biển rộng sông dài
Tình sông nghĩa biển nào phai sắc màu
Nước sông ra biển về đâu
Bốc thành hơi nước lại thâu về nguồn
Mây ngàn đẫm hạt mưa tuôn
Khi to khi nhỏ khi vuông khi tròn
Thành con nước chảy dập dồn
Qua ghềnh qua thác qua cồn qua sông
Sông sâu cho cạn đáy lòng
Biển sâu cho cạn tình đong nghĩa đầy
Cho non cho nước cho mây
Cho mưa cho gió cho ngày cho đêm
Tình sông nghĩa biển êm đềm
Nghĩa sông tình biển càng thêm mặn mà
Hát lên khúc nhạc câu ca
Sông dài biển rộng tình ca muôn đời.

Tình Non nghĩa Nước

Tháng 07-2005

Non cao cao vút đỉnh cờ
Nước sâu sâu tận mịt mờ dặm băng
Nước đi đi mãi lặn tẩn

Non đi đi mãi cánh bằng lên cao
Kinh bao biến động xôn xao
Mịt mờ dấu tích xạc xào hồn ai
Thời gian ngã bóng đường dài
Không gian khắc lồi hoa cài danh nhân
Nước đi mở nước bao lần
Non đi mở núi cao ngàn núi non
Non đi nặng nghĩa núi non
Nước đi nặng nghĩa chờ con nước về
Tình non mang nặng ước thề
Nghĩa nước luôn nhớ trở về cùng non
Trăm năm non cũng nước non
Ngàn năm nước cũng nước non muôn đời
Tình non nghĩa nước tuyệt vời
Nghĩa non tình nước rạng ngời nước non.

Sông-nước Việt Nam

Tháng 07-2005

CẦU TRE lắc léo cứ đi
CẦU KIỀU khúc khuỷu có chi ngại ngùng
CẦU ĐÔI hai ngã đi chung
CẦU NGANG nổi ngược KỶ CÙNG về xuôi
Hà Nội văn vật một thời
LONG BIÊN biên biệt ngậm ngùi vấn vương
Người đi, xin gọi SÔNG THƯƠNG
Người về, xin gọi HIỀN LƯƠNG bên này
SÔNG HỒNG mờ khói bụi bay
THÁI BÌNH muôn thuở dựng xây cơ đồ
SÔNG ĐÀ, SÔNG MÃ, SÔNG LÔ
SÔNG GIANH, BẾN HẢI xương khô chất chồng
BẠCH ĐẰNG dậy sóng Biển Đông
SÔNG GẦM, SÔNG CHÁY nhớ trông vơi đầy
SÔNG CON, SÔNG CẢ còn đây
HÁT GIANG song Nhị niềm tây lạnh lùng
Bao thời oanh liệt soi chung
Bao thời đẫm máu anh hùng xưa nay
SÔNG HƯƠNG mái đẫy chậm tay
TRƯỜNG TIỀN mấy nhịp còn cay nỗi niềm
THU BỒN gợn bóng lam tuyền
ĐÀ RẰNG uốn khúc giữa miền sơn khê
Ai về BẾN NGHÉ thì về
Ai về ĐẤT ĐỎ ai về ĐỒNG NAI
SÀI GÒN hoa lệ dấu hài
THỊ NGHÈ, BẾN LÚC, kẻ vai Sài Gòn

CHỮ Y qua bến VÂN ĐỒN
Băng cầu MỸ THUẬN, vượt cồn xuôi Nam
SÔNG TIÊN, SÔNG HẬU xanh lam
CỬU LONG chín khúc bao hàm Miền Tây
Muốn đi VÀM CỎ bên này
Muốn vào bên đó tỏ bày Cà Mau
Bắc Nam Trung vẫn một màu
Năm ngàn năm vẫn trước sau một lòng
Cùng đi liền núi liền sông
Bắc cầu liền nhịp bắc sông liền bờ
Cùng đi gìn giữ diêm tô
Muôn năm bền vững cơ đồ Việt Nam.

Mẹ Việt Nam, Muôn Đời !

Tháng 03 - 2004.

Mẹ Việt Nam
Năm ngàn năm tổ quốc oai hùng
Năm ngàn năm lịch sử huy hoàng
Để muôn đời là núi là sông
Mẹ Việt Nam
Năm ngàn năm từ thuở Vua Hùng
Năm ngàn năm dòng giống Tiên Rồng
Để muôn đời là nước là non
Mẹ Việt Nam
Năm ngàn năm từ thuở khơi dòng
Năm ngàn năm tay bé tay bông
Để muôn đời là cháu là con
Mẹ Việt Nam máu đỏ da vàng
Mẹ Việt Nam sau trước một lòng
Và muôn đời gìn giữ sắt son
Mẹ Việt Nam mái tóc buông dài
Như chiều dài tổ quốc quê hương
Mẹ Việt Nam ánh mắt sâu mờ
Như bến bờ muôn vạn tình thương
Mẹ Việt Nam chân cứng tay mềm
Như dịu dàng muôn sắc thiên hương
Cao tiếng nói Việt Nam
Cho quê hương còn sống
Cao tiếng hát Việt Nam
Cho quê hương rạng ngời
Cao tiếng nói Việt Nam
Cho quê hương bừng sáng
Cao tiếng hát Việt Nam
Cho quê hương muôn đời

Mẹ Việt Nam
Mẹ Việt Nam
Muôn đời.

Một Nhà Việt Nam

Tháng 12 - 2006

Đồng bào hai tiếng nói ra
Đồng chung một bọc, đồng là anh em
    Đồng hương hai tiếng quen quen
Đồng lân xứ sở, đồng len nặng tình
    Khởi từ huyền sử uy linh
Năm ngàn năm đã quyện mình hồn thiêng
    Khởi từ giòng giống Rồng Tiên
Mở mang trùm khắp ba miền Việt Nam
    Ngược lên nguồn cội vẹn toàn
Xuôi về hậu tấn sắt son mặn nồng
    Ngược dòng Tiên Tổ Cha Ông
Xuôi dòng kế thế cháu con lưu truyền
    Khi thời mâu-thuần-trống-chiêng
Khi thời hát hội-đoàn viên-thái bình
    Vẽ thêm nét sử đan thanh
Vẽ thêm dấu ngọc xinh xinh quê mình
    Đồng hương hai tiếng nặng tình
Đồng bào hai tiếng như mình với ta
    Mở vòng tay lớn hoan ca
Nghe lòng chan chứa một nhà Việt Nam.

Dệt Mộng MƯỜI ĐI

Tháng 02 - 2004.

Ai đi thơ thẩn dưới trăng
Ngắn ngơ cho ánh trăng vàng lung linh
    Ai ngòi ủ dột đầu ghèn
Trơ vơ cho đá chênh vênh tháng ngày
    Ai lừa gió nhẹ heo may
Phát phơ cho lá lung lay bụi trần
    Ai lồng cho áng phù vân
Lửng lơ trôi nổi xa gần trời mây
    Ai nghiêng nắng đổ về tây
Cho chim Hồng Lạc buồn bay cuối trời
    Ai làm mặt nước chơi vơi
Cho thuyền khuất bóng tăm hơi chưa về
    Ai làm lở lói bờ đê

Cho sông hỏi nước nã nê nước sông
Ai làm trơ trọi ruộng đồng
Cho lúa hỏi mạ trở bông mấy mùa
Đếm trong vụn vỡ được thua
Cái quay búng sẵn, gió lùa đêm đông
Đầu ghềnh nói chuyện núi sông
Hỏi non non thăm, hỏi sông sông dài
Ngày nay rồi lại ngày mai
Và ngày mai nữa một hai chưa tròn
Núi bao nhiêu tuổi núi non
Non bao nhiêu tuổi non còn núi cao
Đêm đêm tỉnh mộng thì thảo
Non non nước nước nao nao mấy bờ
Một đi bên đợ sông chờ
Hai đi non đợ nước chờ xanh xanh
Ba đi xây nguyện ước thành
Bốn đi sức lực để dành quê hương
Năm đi kêu gọi tình thương
Sáu đi xây đắp nẻo đường Việt Nam
Bảy đi tay chống tay làm
Tám đi kinh Bắc bình Nam không sòn
Chín đi gìn giữ sắt son
Mười đi toàn vẹn cháu con Tiên Rồng
Một đi là núi là sông
Mười đi là giống là giòng Việt Nam.

Điệp Khúc QUÊ HƯƠNG

Năm 2004

Tôi hát khúc nhạc Trường Sơn
Cao vút núi non hùng vĩ
Tôi ca âm điệu Thái Bình
Rạt rào biển cả mênh mông
Nói liền tình biển nghĩa sông
Tình non nghĩa nước một dòng hùng ca
Bắc Nam Trung thật đậm đà
Ba miền đất nước một nhà Việt Nam
Hát từ thuở Vua Hùng, lập quốc Văn Lang
Ca nguồn cội Rồng Tiên, mẹ Âu cha Lạc
Truyền nối nhau năm mươi thế kỷ đã thừa
Hát về tình tự xa xưa
Hát vang không dứt để chừa mai sau
Da vàng máu đỏ một màu
Năm tay xây dựng nhịp cầu quê hương
Hát vang trên khắp nẻo đường

Hát vang thôn xóm, phố phường thân yêu
Tôi hát tiếng kiêu sa, dựng cờ lịch sử !
Tôi hát tiếng oai hùng, bảo vệ non sông !
Năm ngàn năm, mãi khơi dòng
Kết tinh thành mảnh hình cong dư đồ
Giang sơn gấm vóc điểm tô
Non sông cẩm tú nên thơ điệu kỳ
Hát trên những bước đi
Miền Bắc khai nguyên
Cái nôi dân tộc
Thăng Long, Hà Nội
Hát trên những nẻo đường
Lịch sử vươn dài
Từ ải Nam Quan
Đến mũi Cà Mau
Hát thành phố Sài Gòn
Hòn ngọc viễn đông
Ba trăm năm, trang sử lên ngôi
Hát Huế Kinh đô
Tiếng vọng Trường Tiền nổi nhịp
Dạ sâu sông Hương núi Ngự
Hát nữa đi em, bài ca tình tự
Hát nữa đi em, tiếng hát tình quê
Trường Sơn lan tỏa câu thề
Thái Bình loáng bạc, sóng kè nước reo
Hát lên cao vút lưng đèo
Ngân sâu bóng nước, mái chèo dò ngang
Tâm tư hòa điệu cung đàn
Em reo khúc nhạc tình tang trở về
Nhạc vàng trời khúc tình quê
Năm ngàn năm, vẹn ước thề núi sông
Trường Sơn ca khúc Biển Đông
Em reo ca khúc Lạc Hồng Việt Nam
Núi non ca khúc xanh lam
Em reo ca khúc ngàn năm Tiên Rồng
Non sông ca khúc một dòng
Em reo ca khúc một lòng nhớ thương
Tình quê ca khúc nẻo đường
Em reo ca khúc quê hương muôn đời
Thuyền reo ca khúc xa khơi
Em reo ca khúc muôn đời Việt Nam.

Quê hương tình tự muôn đời

Tháng 2 – 2007

Tiếng quê hương, trăm thương ngàn nhớ
Tiếng Lạc Hồng, muôn thuở không phai
Tiếng Việt Nam, gấm vóc hoa cài
Tiếng dân tộc, lung linh tình tự

Năm ngàn năm, trao nhau gìn giữ
Trải bao đời, kế thế dựng xây
Và truyền lưu đến tận ngàn sau
Mảnh dư đồ, non sông nước Việt

Đây, quê hương thắm thiết
Đây, tình quê đậm đà
Thái Bình bắc nhịp đi qua
Cửu Long chín khúc, Hồng Hà dặm soi
Đồng Nai, sóng vỗ ru hời
Trường Sơn áp ủ ngỏ lời Biển Đông

Bông lúa chín thơm thơm mùa mới
Cánh đồng vàng toa tỏa ngát hương
Tình quê reo khắp nẻo đường
Ta đi từng bước vương vương nỗi niềm
Quê hương một dải Ba Miền
Việt Nam sông núi, hồn thiêng muôn đời.
